

על המים

המוציא אל העולם החדש!

מחזה ושירים

מאט

אורן פוטר

© כל הזכויות שמורות

uripaster@gmail.com

טל – 052-3508722

הדמיות - 12

נח

היונה

זמר – שרקן

שם, חם, יפת – בניו של נח / אנשי "עמורה" / מלאכים / גואל / לואל / חיות / מפעלי חיות.
 לולה, לולו, להלה – נשוטיו של נח / נשות "עמורה" / מלאכים / חי / חיות / מפעלי חיות.
 רינה, דיצה, גילה – נשות הבנים / נשות "עמורה" / חייה / חדוה / חיות / מפעלי חיות.

להקה – 8

בתפקיד: חיות היבשה / בעלי הכנף / אנשי עמורה / שירת מלאכים / פרפריו העולם החדש / ומפעלי
 חיות הים והיבשה.

מקומות ההתרחשויות

בקותות העיר עמורה

חצר בקמתה נח

תיבת נח – חוץ

ען בקרת היונה

תיבת נח – פנים

תחזר העלילה

תמונה 1

אנשי העיר "עמורה" מבלים בראשנות (**אוברטורה**), חוטאים לעיני כל.

תמונה 2

שליחתו של אלוהים, היונה הממננה על מבצע "המבול", מרוחפת אל עבר חצרו של נח, שיירת המלאכים בעקבותיה (**סונטה ליונה**).

נח, משוחח עם היונה בשפט סתרים, הם מבקרים את דעיכת תרבות התיאטרון סביב, ותרים אחר פיתרון למצבו של נח כבמאי ומחזאי מחזות מוסר, מובטל וחסר ביקוש.

תמונה 3

שלושת נשותיו, מתעוררות זו אחר זו ויוצאות אל החצר. הן דוחשות להבין את תוכן שייחתו עם היונה (**אותות ומופתים**).

היונה מקבלת אישור ממעל, ואפילו שלושת הבנים, שם, חם ויפת, אשר התעוררו אף הם, מבינים כתעת את שפט החירות, כולם מבולבלים מהוראותיו של אלוהים ומתוכן הצעתו.

הצעה היא, שנח, בתוקף כשרונו כמחזאי ובמאי, יכתוב, יבימ ויפיק את ה"וראיאיטי שווא" שיפתח את חגיגות העולם החדש שלאחר המבול (**למה אני?**).

תמונה 4

תחת מעטה של סודיות, יוצאת משפחת נח להכנות המתבקשות. בניית בית "שווא ביז" הכוללת חדרי חזרות, אולפני הקלטה, חדרי איפור, וחדרי מנוחה, אשר יאפשרו לעמוד במשך 40 ימים ולילה של חזרות מתישות למופע (**להיות ולא, לא להיות**).

בעקבות הוראות היונה, נודיע לשתיים מנשותיו של נח, כי הן לא בראשית הליהוק, מכון שהפעם אלוהים מקפיד על זוגות בלבד.

כאשר השתיים נלחמות על מקוםן, עורכים שלושת בניהן, מינויים לבנות זוגם, אשר נוסף להתאמתם כרעות לעתיד, הן חייבות להיות מוכשרות בריקוד, שירה ומשחק (**שלוש המשאלות**).

נח מתמודד בעקשנות מול גל השמועות ונסיען חברי הטוביים, להדחק אל ראשית הליהוק, ועורך אודישנים סודיים בחצרו, לכל חיות השמיים, ים ויבשה.

תמונה 5

החיות המסוגות על פי כשרונן, ביחסות של רקדים, שחקנים, אקרובטים וכו' נלחמות על תפקידן בהפקה מבלית לדעת שכך נוצר גורלן לחיים או למוות (**כישرون לכל**).

אנו חוזים בחיות שנכחדו והן מומצאות עבורנו כיד דמיונם של יוצריו המחזר וManufacturer' החיות, בעוד שהחיות ששרדו, אשר סובבות אותנו גם בעת, בעולמנו אנו, הן מסתבר, מוכשרות מאוד באמנויות הבמה אנחנו אףלו לא ידענו (וגר זאב עם כבש).

נח מחתן את שלושת בניו, ובנו הבכור, שם, מカリץ על הנבחרים לעלות אל התיבה.

תמונה 6

ערב שבת אחרון בעולם היין נחגג בבית משפחתי נח. נשוטוי וחבריו אשר עדין מתקשים להאמין בגזרת "המבל", מפגינים ממול בקתה המשפחה ומנסים למנוע מן החיים לעלות אל התיבה.
המבל מתחילה, זוגות זוגות עולים בברלה אל התיבה, נשוטוי של נח מנסות להסתנן, כמו עוד כמה זוגות חד מיניים של חיים, אך שם מקיד' בחומרה על תקנון המסע.
העולם היין נשטף אל מול עיניו של נח, הוא קורא לכל הנוטשים מאחור, להרים את רשם מעל המים (מעל המים), אך המים רק עולים ועליהם, ותיבתו של נח, היא היחידה העולה מעליים ומפליגת אל עבר העולם החדש שבקצת ארבעים היום והليل.

תמונה 7

במרכז הבקרה של היונה, המלאכים משחקים קלפים (זמר נוגה).
היונה מגיחה בהפתעה ומגלת על מסכי הבקרה, כי העולם החדש של בני האדם והחיות הכלוא בתוך התיבה, שרוי במרקחה סוערת (שלל העולם ידע).
נח מסתכסך עם אישתו, הקוף עם הקופה, הגמל לעוממתם עבר על האיסור ומחזר אחר החבורה, הפיל אחר הסנאית וחם אחר אשת אחיו שם (אהבה חופשית).

תמונה 8

לאחר הדרכה קצרה מצד היונה, יוצא נח ללמד את הקאסט הגדול שבאחריותו, על יופיים וחשיבותם של המונומניה, ההרמונייה, נאמנות ומוסירות ועל שמירת ערך הזוגיות והמשפחה מעל הכל (וגר אדם עם חוויה).

נח בוחר בתמונה מתוך המופיע העתידי, אשר משחזרת את מעשה חווה ועכ הדעת והגירוש מגן עדן של הזוג הראשון בעולם היין, ובכך מחדד לשחקני, את חשיבות הזוגות כפי שהוא בעל עליון למדם, באופן הטוב ביותר שהוא יודע וכיכל (שנויים).

תמונה 9

לאחר שנח מבין את החטא שהוא עצמו חטא בעולם היין, כבעל של כמה נשים, הוא מצליח להסדיר סדר בחוק הזוגות החדש, אשר נועד להביא אל העולם החדש צרכי חיים ואדם, בני אותו הגזע והסוג כפי שברא אותם אלהים מלכתחילה.

תמונה 10

במרכז הבקרה, שולחת היונה את עוזרה הנאמן, השרקן, לתור אחר המצב ביבשה, ולבדק האם מתחילה פריחתו של עז זית (**כנפיים של מלאך**).

תמונה 11

בתוך התיבה, מקפיד נח, על סדר חזרות קבוע, ובכל פינה מתאמנות החיים על הקטעים בביבוץן. השרקן סוטה ממסלולו ומחליט לבקר את בת זוגו אשר בתיבה. הרוחות והמבול מכנים אותו, והוא מוטל גoso על סיפונה. נח מסכן את חייו, יוצא אל המבול, ומפגש בין השרקן ברגעיו האחרונים, לאחובתו.

תמונה 12

ישבי התיבה מתוסכלים, החיות הרגילות במאכלبشر, מתקשות לעמוד באיסור אכילתם זה את זו, בעוד אספקת הצמחים והירקות מתמעטת. הנשר מתנגד להפיכת הסולו שלו לדואט, נשות הבנים מתקנות זו בתפקידה של זו בהפקה העתידית, יפט כמנhal המוסיקלי מתקשה להנהיג את תצורות החיות המנגנות, וכולם מתלוננים אל נח, כאחד שמצפה לשוא לחסדי שמי וועלוי לעשות כבר מעשה (**בählט היינו**).

תמונה 13

בעזרת הגחליליות יצא נח עם ליל לתור אחר ענף עז זית, כשהוא נעזר בכנפי המלאך של השרקן המנוח. נח קורא אל הקשת בענן (**שיר השירים**), ונענה בשיל צבעים ואור. הוא קוטף ענף של עז זית, וקצת לפני שהוא שב אל סיפון התיבה, מבחינה היונה במעשה גבורתו בשידור שיר מעל מסכי הבקרה, ומאייצה מעופה אל התיבה, בצד' לא להפסיד את הנצחתה בדף ההיסטוריה, כשענף עז הזית במקורה.

תמונה 14

החיות ובני האדם נערכים ל*תחילת המופע*. התרגשות רבה, ובשירת "וְגַר זָב עַם כֶּבֶשׂ", נפתח העולם החדש.

תמונה 15

כעבור שנה אנו רואים את נח משחק עם נכדי ומשכתב את המחזה החדש שלו, אודוט מסע ארבעים היום והليل אל העולם החדש (**כמימ' ל'ם מכסים**).

לוח הקטעים המוסיקליים

מוסיקה 1 -	תמונה 1 ,2 ,4 ,6 ,10 ,14 ,15-סונטה ליוונה
מוסיקה 2 -	תמונה 3 - אוטות ומופטים
מוסיקה 3 -	תמונה 4 , 14 - שלוש משלאות להיות ולא, לא להיות
מוסיקה 4 -	תמונה 5 , 14 - כישרין לכל גור זאב עם כבש
מוסיקה 5 -	תמונה 5 ,6 ,14 - ולמה אני?
מוסיקה 6 -	תמונה 6 ,12 ,6 - מעל המים
מוסיקה 7 -	תמונה 6 ,10 ,12 - זמר נוגה
מוסיקה 8 -	תמונה 7 ,11 - שכל העולם ידע
מוסיקה 9 -	תמונה 7 - אהבה חופשית
מוסיקה 10 -	תמונה 8 - גור אדם עם חווה
מוסיקה 11 -	תמונה 8 - אילו יכולתי
מוסיקה 12 -	תמונה 9 - שניים
מוסיקה 13 -	תמונה 9 - כנפיים של מלאך
מוסיקה 14 -	תמונה 10 ,12 - בהחלטת היינט
מוסיקה 15 -	תמונה 11 - שיר השירים
מוסיקה 16 -	תמונה 12 ,3 ,13 ,14 - כמהם לים מכוסים
מוסיקה 17 -	תמונה 14 -

תמונה 1 - החטאיהם

ביקות העיר – עמורה – לילה

ביקות עשוית קש, חימר, עץ, ענפי שיחים ורפיה, נעות לקצב המוסיקה הרעשנית, סובבות על ציר.
חברות של גברים ונשים, יוצאות ונכנסות אל ומתרח פתחי ארבעת הרוחות.
עיר החטאיהם עמורה בפעולה.
רעש קוביית ההימורים, ברקע.
עשן המדורות ועשבי העישון, מלא את האוויר.
סهر הירח מביט אל המהומה במיאו.

היונה מרחתת מעל הקhal, שיירת מלאכים מלאה אותה במעופה.

שיירת מלאכים (מוסיקה 1) – בעקבות נסיפה / בנתיבי המרום / בלבנו תפילה / לשובה בשלום / הנכל
לקאים באמונה / את חלומה של היונה? / הנכל?

שיירת מלאכים נאחזת בסולמות מסגרת הבמה, עוקבת אחר מעוף היונה מעל בקיות העיר.

שיירת מלאכים (מוסיקה 1) – ו בשוב היונה / מן הדרכים / הנכל לחיות / כשוויים? כאחים? / הנכל לךים
באמונה / את חזונה של היונה? / הנכל?

תמונה 2 – שיחת נפש

חצר ביקחת נח – לילה

היונה נוחתת בשולי החצר, זוקפת ראה מעל חבית יין נטושה. המלאכים מרחפים מעל הבמה, משק כנפיים מעיר את נח, הנח בכיסא הנוח, העשו עץ בלבד. נח מסיט את שמיכת העשבים מעליו, מביט אל שירת המלאכים, הנעלמת מעל שדי'ת עצי הברוש המשמשים לחצרו כחומה.

היונה ממריאה מעץ הדית העתיק ורב הענפים שבשול' החצר אל עבר לווח המודעות אשר במרקזה ועל אבני חרותה כרחת מחזחו האחרון של נח – "בראשית". משתעלת קלות.

נח – שמעתי, שמעתי, אני לא חירש, ברוך שובר!

היונה – אני מבקשת את טובתך, ורק את טובתך.

נח – בשעה שלוש וארבע עשרה דקות בלילה?

היונה – (בתדבמה) איך?

נח מצביע בגאויה אל עבר סהר הירח.

נח – מסע הירח עדיף מן החכמה.

היונה – אבל החכמה שבעתיים חכמה.

נח – על טעם ועל ריח, אין מה להתווכח.

היונה – זמר (בהרמת קול) זמר!

מקרה אחד הברושים, מציז ראשו של זמר השרקן.

זמר – שוב חידודי הלשון של נח, למי יש כוח?

היונה – מדובר בשכונות שאין לה אח ורע.

זמר – אני יודע, אני יודע.

היונה – אז תחרוט, בבקשה "על טעם ועל ריח אין מה להתווכח".

מושיטה מקורה אל עבר כרחת ההציג "בראשית", החרוטה על לווח מודעות האבן.

היונה – ובכן, כמה זמן עבר?

נח – שלוש שנים... וממחזה.

היונה – אני עדין לא מבינה, איך, איך קהיל לא מגיע להציגות שלך?

צمر – אני מוכן

היונה – (לזרם) "על טעם וريح אין מה להתווות".

צמר חורט בעזרת מקורה את הפטגם אל תוך לוח האבן שמנוח לפניו.

נח – זאת התשובה.

היונה – לא, לא, יש משחו עמק מזה; בORA עולם צודק, באה רעה על ברואיו, חשבו עיניהם
מלראות, נאטו אוזניהם מלשםוע.

צمر – גם את זה לחרוט?

היונה – סמור עליי, זה כבר נחרט (לנח) וזאת בדיק הסיבה לביקורי הנוכחי.

צمر – אפשר לשוב, הוד יונטר, אל חלומותי?

היונה – ודאי (לאחר זמן) שלא!

זכורת, מרצה עצמה.

היונה – (לנח) הבט על עצמן, נח, נותרת לבדך, מנמנם על כסא הנה, כר דמיינת את שאירית ימיר?
mobtel, ללא מעש, הרפקות שלך אمنם מועדות על בORA עולם, כי אתה חוקר את מעשי, מעורר
מחשבה אצל הצופים, גורם להם להיות טובים יותר.

נח – אם הם מגיעים בכלל.

היונה – צודק, זאת הבעיה, הקהל מעדיף, רعش וציצולים, ביזבוז של כספי ומשאבי בORA עולם. על כן
הוא לא יתן לך להמשיך כר, "התרבויות היא המזון לנפש". זה, אתה הר"י אמרת ומזמן. (לזרם) זה
חרוט?

צمر – חרות בהחולט!

תמונה 3 – ה-ה-צ-ע-ה

חצר ביקתה נח – לילה

לולה, אשת נח הבכירה, חמושה בכוטנת לילה הרקומה מאזובי' הקיר, מגששת דרךה בחשיכה.

לולו – (לנח) עם מי אתה משוחח?

היונה – לא סובלת אותה

נח – שובי אל המצע, לולה.

לולו – בשני וחמשי, אתה איתך, והיום – שני.

היונה – תורנות אתה עושה לה.

נח – שובי אל המצע, אישא.

יונה – טירונות אתה עושה לה.

לולו – מה יהיה איתך נח, כל הלילה בכיסא הנוח?

לולה, מביטה אל היונה, נושאת ראהה אל על בתחינה.

לולו – (מוסיקה 2) אותות ומופתים פעם אחת בבקשה (מוסיקה 2) אותות ומופתים.

היונה – בקיזור, נותרת, יחיד ומיחוד, נאמן לצדק, לעליות המוסר, אבל מובטל ועוזב, נשכח לעד.

נח – היו ימים שמחות המוסר שלי זכו להצלחה גדולה.

זרם – היו ימים.

לולו – למה אתה מספר את זה ליונה? זאת יונה, איך יונה יכולה לעזור לך?

היונה – נכון, ההטפות המוסריות שלך, כבר לא מעניינות, הכל השתנה.

נח – כן, מחזות זרם, זה מה שהולך היום.

לולו, אשת נח המישנית, מלוכסנת העניים, בכוטנת לילה העשויה אצות ים, מגששת דרךה אל החצר.

לולו – שוב תלונות ומענוות?

לולו – הוא מדבר אל היונה!

לולו – יופי, עכשוו יונה כותבת את הזיכרונות שלך?

היונה – טירונות היא עושה לך.

נח – (ללו) שובי, לולו, אל המצע.

היונה – תורנות אתה עושה לה.

נַח – (לולו) זה הלילה של לולה, לולו.

לולו – איז מה? אסור לי לשאוף אוויר?

היונה – (לנח) לא סובלת את כל הלולולה שלך!

לולו מתישבת לצד לולה.

היונה – בקיצור, יש פתרון.

נַח – כן, הצעתי מחזה חדש ל"בימת העם".

להלה – (לולו) (מוסיקה 2) **אותות ומופתים**.

היונה – חבל להציג וחייב להציג, שום דבר לא ישתנה, הבורא צודק, צריך להרים הכל ולהתחליל לבנות מההתחליה, וזו בעיקרה ה-ה-צ-ע-ה! ה-ה-צ-ע-ה שלא תוכל לסרב לה.

היונה פורשת כנף, מרחפת אל עבר גג עץ החזית העתיק, נוחתת על אחד מענפיו הדקים. נח, לולו ולולה מביטים לעברה בסקרנות.

להלה, אשת נח, המשנית למשנית, כחת עור, יצאת מן הביקתה, כותנת לילה, רקומות שעבים שוטים לגופה.

לולו – (לולו) – אף הלהלה קמה לה.

נַח – הס נשים!

זمبر – "מרבה NAMES מרבה DAGOGOT!" אני זוכר – זה כבר רשותי בשבוע שעבר.

היונה – הס, גם אתה!

נַח – ובכן, מהי ה-ה-צ-ע-ה?

להלה – שוב הוא מדבר ליוונים?

לולו – (מוסיקה 2) **אותות ומופתים**.

נַח – אכן, אותות ומופתים, הס, שקט נשים!

לולו – בואי הцентрפי, להלה.

להלה – ולמה לה? הרץ זאת שפת שתרים.

לולו – (לנח) כן, מה אתה בדיק מסתיר מאיתנו?

היונה – (לנח) אני בעיקר לא סובלת, אותה!

לולו, לולה להלה – אנחנו דורשות (מוסיקה 2) מופתים ואותות

נח – כשהן צודקות, הן צודקות. אני לא מסתיר דבר מנשותי.

שלשות הנשים, זוקפות ראשן בגאותה.

נח – אם את מעוניינת להציג לי הצעה הצעיר בשפה המובנת לנו, כך אוכל, להתייעץ עם נשותי... עם בני, עם משפחתי... כתמיד.

היונה – הבנתי, אני בתיקשך.

נח – (לנשותיו) היה בתיקשרו.

להלה – עם מה?

כח מסמן לכיוון השמיים.

לולה לולו להלה – אהה!

זמר – (ליונה) פשׁוֹתָות, פשׁוֹט שְׁלֹשׁ פשׁוֹתָות!

היונה – פשוטות זאת לא מילה (לנוכח) הסתומים התייחסו קיבלת אישור.

להבות פורצות מבין ענפי הברושים. נח ונשוטוי מוחפשים מחסנה בבהלה. זמר עף מן הבחוש,
בהיסטריה. נחת מפוחד לצד היונה.

זמר – כמעט נשרף לי ה...

היונה – שמור מילימ.

זמר – אבל...

להבות פורצות בעוצמת יתר. שם בנו הבכור של נח, יצא בבהלה מן הביקתה, מכנו השינה, עשוי אוזבי קיר, לגופו בלבד.

שם – (לולה)>Nama!

לולה – (mphodat) (מוסיקה 2) אותחות ומוותים.

היונה – זה מה שדרשתן, לא?

שם – היונה מדברת.

ולו – כן, היא בהחלט מדברת!

להבות פורצות מכל עבר, הנשים מבוהלות, לולה נצמדת לשם.

חם, בנו האמצעי של נח, מלוכון העיניים, יצא בריצה מן הביקתה, מכנס השינה עשו אצות ים, לגופו בלבד. נצמד אל אימו – לולו.

חם – (לlolו) את בסדר?مامי, את בסדר?

לולו – (נרגשת) אני בסדר, חמי, חומד, ביקשנו קצת (מוסיקה 2) **אותיות ומופחים**, שנוכל להבין על מה בא מדבר עם הiyונה, ותראה מה קרה!

זמר – (ליונה) כמה עוד פשוטות, הפשוטות יכולות להיות?

במקביל יפת, בן הזרקונים, כהה העור, יצא סהרורי מן הביקתה, מכנס השינה, עשוי עשבים שוטים לגופה בלבד. מניף ענף לגרש את השרקן מדרך.

יפת – (לזמר) שוו, שוו... שו.

זמר – עם מי יש לי הכבוד?

יפת – יפת, למה?

להבות פורצות מן האדמה, כלם מבוהלים, יפת נאוסף אל חיק להלה – אימו.

זמר – זה ומה זפת, ככה!

היונה – שקט, הס, מנסים כאן להציג ה-צ-ע-ה!

יפת – (להלה) – אמא'לה, יונה מדברת בשפט אדם? והציפור גם!

זמר – אני שרקן, זפת!

יפת – יפת, יפת!

להלה – זה הכל (מוסיקה 2) **אותיות ומופחים**.

להבות פורצות שוב, המשפחה מתלכדת לכדי קבוצה, נדחקת אל השטח המוגן שבשוליו החצר.

היונה – הייתה וכל המשפחה כבר כאן, אפשר בבקשה סוף סוף לפנות אל תוכן ה- ה-צ-ע-ה?

להבות פורצות שנייה מן האדמה.

להלה – ואולי קצת להרפות עם (מוסיקה 2) **המופחים והאותיות?**

לולו – כן, פחות להגיזים עם (מוסיקה 2) **האותיות והמופחים?**

להבה גדולה חוצה את האולם, מעל הקהל, לכון הבמה.

שירת המלאכים, נצמדים לסולמות מסגרת הבמה.

המשפחה מביטה אל על.

מתוך הרמקולים בוקע קולו של בורא עולם. (קולו המוכר והאהוב של שחקן ידוע) שירת המלאכים מלאה את דבריו בשירת אkapela צלולה (מוסיקה 17).

borer olam – "קץ כלبشر, בא לפני, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, והנני משחיתם את הארץ."

cols מביטים אל עבר היונה להסביר.

היונה – אני?

מצביעה אל עבר נת.

היונה – הוא טוב ממני!

נת – והוא אומר, הגיע יום הדין.

cols מבולבלים מביטים אל היונה.

היונה – והוא אומר, סוף, סוף, סוף העולם!

להבה נוספת חוזה את שמי האלים והבמה.

borer olam – "עשה לך תיבת עצי גופר, קנים תעשה את התיבה, וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר."

חפן – (מתפרק) כן, קלי קלות, הבנותי, עצי גופר, קנים (אל השמיים) אבל החומרים? יש החזר על החומרים? אולי השתתפות?

היונה – (בכעס) (מוסיקה 2) המופתים והאותה, זה לא כולל דברו ישיר, אני מבקשת משמעת וכבוד! (לזמן) תוכניות הבניה, בבקשה.

זמר מרחרף אל מחוץ לבמה, להבה נוספת חוזה את שמי האלים והבמה.

borer olam – "ואני הנני מביא את המבול, מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמיים, כל אשר בארץ יגוע."

לולה – (בhaiستירה) מה? מה זה אומר, מה שהוא אומר?

היונה – פיניתו, אנך אוף דה סטורי, במילימ'ים קצר יותר גבוזות.

לולן – חבל שבכל דרשו (מוסיקה 2) אותות ומופתים.

לולה – ככה זה תמיד עם השווין זכויות הטיפשי הזה, בהתחלה דורשות, אחר כך נענסות.

היונה – שקט בבקשה, הֵס.

נת – אבל מה הה-ה-צ-ע-ה?

זמר שבבעופו, סלע בידו, נחת בלב החצר.

זמר – (לנח) תוכניות הבניה, צדיק.

נח, פונה אל הסלע, חם עוצר בעדו.

חם – תננו לי, תננו לי, מה הוא בכלל יודע, הוא רק מهزאי ובמאי, אני כאן הבנאי!

חם קורא בקול את הכתוב על הסלע.

חם – שלוש מאות אמה, אורך התיבה, אין בעיה, חמישים אמה, רוחבה (לנח) יותר מדי גדול, לא?

נח – מה אני יודע, אני רק הבמאי!

חם – ושלושים אמה, קומתה? (ליונה) זהענק, זאת בהחלט משימה!

היונה – אני אמרתי, קליל קלות?

להבה חוצה את הבמה לכון האולם.

borer olam – נח.

נח – אני כאן.

היונה – אמרתי, לא כולל דבר ישיר.

borer olam – "זהקימותי את בריחתי אתך, ובאות אל התיבה, אתה, שם, חם, יפת, בנייר ואשתך ונשיי בנייר אתך".

לולה – איזו אישה בדיוק?

להלה – מי? שלוש כאן, מי מאייתנו?

יפת – מה נשים? איפה נשים? עכשו פתאום נשים?

חם – אנחנו עדין לא נשואים.

היונה – ביקשתי, בלי דבר ישיר, נא להתנהג בהתאם.

להבה נוספת חוצה את שמי האולם והבמה.

borer olam – "מכל החי, מכלبشر, שניים מכל, תביא אל התיבה, להיות אתך, זכר ונקבה, יהוו".

להלה – (לנח) זכר ונקבה? רק שניים?

borer olam – "מהעוף למיניו ומון הבמה למינה, מכל רמש האדמה למיניה, שניים מכל יבואו אליו לחיות".

lolol – בסדר הבנו, תודה.

נח – לולו, ביקשו...

לולו – אז מה? גם אנחנו ביקשנו ומה קיבלנו?

חטף – הכל רק הוראות ומטלות, איפה יש כאן ה-צ-ע-ה?

לולו – ואני בתור האישה המשנית זהה ברור שאני בחוץ.

חטף – זה נכון, אבא?

להלה – ואם המשנית בחוץ אז איפה המשנית למשנית? בחוץ של החוץ?

יפת – ואני?

זמר – אתה בפנים, זפת לא הבנת כלום?

יפת – יפת! יפת!

להבה נוספת חוצה את שמיי הבמה אל עבר האולם.

בורא עולם – "בוא אתה וכל ביתך אל התיבה, כי אותך ראייתי צדיק לפני לפני בדור הזה".

נתן – (ליונה) אני יכול לשאול משהו? לבקש?

היינה – אך ורק דרכיכי!

שם – מה לבקש? אבא, אל תאמין לכל (מוסיקה 2) האותות והמופתים האלו, זה סתום, זה מעשה קונדס,

מעשה קסמים, אולי חבר שלך חמד לך לצוין?

לולו – כן, זה בטוח לויאל הגadol.

להלה – נכון, זה מתאים לו. קוסם נשאר תמיד קוסם.

היינה – את קוראת לבורא עולם קוסם?

לולו – איזה בורא? הווטס!

זמר – אני מבין שהעונש שקיבלתן, לא מספק אתכן ואתן מבקשות עוד.

יפת – מה עוד אפשר?

לולו – (לזמר) אם אנחנו נגעש, גם אתה תענש, הרוי הוא מבקש רק שניים מכל מין.

זמר – הסירי דאגה מליבך, היהת ואני מודיע לתוכן ה-ה-צ-ע-ה אני בפנים. כי בעצם זה הכל רק עניין של כישرون.

נתן – (ליונה) אין מבין.

להבה נוחתת במרכז החצר.

לולו – אין לי יותר כוח ל(מוסיקה 2) אותות והמופתים האלה!

להלה – קללה באה עליינו, לא עליינו, זה לא (מוסיקה 2) אותחות ומופתים, אלו רק קללות ועונשים.
נַח – (ליונה) גם אני, ברשותך, מבקש יותר להבין.

להבה חוצה את שמי החצר, נח צמוד אל בני משפטו, בבהלה.

בורא עולם – "כי לימים עוד שבעה, אנו כי, ממטריך על הארץ, ארבעים יום וארבעים לילה, ומחית את כל היקום, אשר עשית מעל פני האדמה".

קולו של בורא עולם, מתרחק ונעלם. כולם מביטים אל נח, בדמימה.

נַח – (לאחר זמן) הווה אומר, עוד שבוע, ממטרים על כל הארץ, אשר יפכו למבול שכסה הכל וישמיד את כולם, פרט ליושבי התיבה.

יפת – שטויות (להלה) אלו סתם דמיונות אמא, קולות בלילה, סתם חלום בלהות, בואו, נשוב אל המצע.
 איש לא זו מקומו.

נַח – (ליונה) זאת ה-ה-צ-ע-ה, שלא אסרב לה? שעלי לש��ול? זאת ה-ה-צ-ע-ה? להשair את נשותי?
 וחברי אחריו?

היונה – (לנח) אתה מציל את בניך, אשר חובה עליהם בדחיפות לבחור בת זוג, בכך שהעולם החדש, שלאחר המבול, יתמלא בנכדים, ובנינים, ובנין, ובנין, ובנין... .

חָמָם – זה נשמע די הרבה עבודה, גם לבנות תיבת ואגם להולד כל כך הרבה נינים, באמת, נשוב אל המצע, בבוקר עוד נצחק על זה, אתם תראו, זה לא (מוסיקה 2) אותחות ומופתים/ זהليل של ביעותם/
 נשוב אל החולמות/ שם לפחות אין מופתים ואין אותחות/ שם לפחות הסיווטים/ הם באמת רק אותחות וכמה מופתים.

שם – נשוב אל המצע!

נַח – אני אשאר מעט... במקומי.

lolah – אל תקשיב לה, נח (מביטה אל היונה), אם היא תמשיך לקרקר, תתעלם.

היונה – אני שומעת.

lolah – אני יודעת, ואת יודעת עוד מה?

היונה – מה את עוד יודעת?

lolah – שלאף אחד כאן, לא נראה כל הסיפור הזה, כל (מוסיקה 2) דאותחות והמופתים האלו שלרי!
 lolah מצטרפת אל שאר בני המשפחה שבקדמת הביקתה, כולם נכנסים פנימה.
 היונה עפה ונוחתת לצד נח, המתמקם בכיסא הנוח...

היונה – אפילו אשטר הביבירה, לא מאמין והיא דזוקא זכתה לכרטיס כניסה חופשי, השד יודע בעבור מה. אני מעוצבנת ומעתה מבטלת את (מוסיקה 2) האותות והמופתים.

נח – מקובל עלי'

היונה – מעתה, רק אתה מבין אותי!

נח – אך אני עדין לא מבין את מהות ה-ה-צ-ע-ה?

היונה – אני מתפלאת עלייך, נח, מה לא מובן כאן? אתה מחזאי ובמאי כושל ויש לך הזדמנויות לשוב אל הזרקורים, לכתחז לבים ולהפוך את המופיע שיפתח את חגיונות העולם החדש שלאחר המבול. תלהק את מיטב הקשרונות, צמדים של הטוביים שבטוביים. יתקיימו בחינות למכשורות שבנים עבורי בניר, רק המוכשרות בריקוד, שירה ומשחק...

נח – מדובר בסוף העולם, על מה יש לשיר עכשו ולשחק? על מה יש לפazz?

היונה – אף פעם לא ידעת לנצל הזדמנויות, אני משתגעת מכך, הגיע השעה נח.

נח – אני לא אקבע מי לחייםומי למorte, בשום פנים ואופן.

היונה – אתה ממра את הוראותיו של בורא עולם?

נח – רואה? זאת לא הצעה, זאת הורה.

היונה – זאת הורה שבתוכה הצעה, סוף העולם, כבר כאן, מעבר לפינה. אתה, בניר, כלותיך ואישתך הביבירה, היחידים להשמד. הם זכו מן ההפקר... אתה הצדיק.

נח – צדיק לא אמר לשתף פעולה עם הוצאות להורג.

היונה – ליהוק, למה הוצאה להורג? ליהוק.

נח – זהו תפקידו של בורא עולם.

היונה – ואתה במחזות שלך, לא בורא עולם? (לזמר) זמר (בהרמת קול) זמר.

זמר – אני חורט, חורט!

היונה – אתה מנקר!

זמר – מה לעשوت שלא יכול כmor, יש-Calha שקצת מתעניינים מבירכרים.

היונה – (לנח) תחשוב, דרמטי, בורא עולם ליהק למחזאה שלו, ליהוק לא מצליח, שהביא לכישלונו, הוא מודה, זה מאד יפה שהוא מודה, כתה הוא סומר על CISORIYC ומבקש שתתלהק אתה את העולם החדש דרך המחזאה החדש שלך, יש הצעה טוביה מהו?

נח – הוא מגביל את כמות המשתתפים.

היונה – אבל לא מתערב בשאר החלטות האומנותיות. איפה תמצא עוד מנהל אמנותי שניתן לר' יד חופשית שכזו? (לזרם) חרות?

זמר – מה? מה חדש? (מביט בלוח ההפקה שבידו) "לר' אל הנמלה עצל, ראה דרכיה וחכם" זה נח אמר ליפת, בשבוע שעבר, "אם אין אני לי מי לי" זה חרטתי בזמן המריבה של נח עם לולה, לפני פחות מחודש, כך ש...

נח – אני רואה שאתם שניכם, מתעדים אותו בעקבות.

היונה – זה לא מבחירה, תאמין לי (לזרם) בוא זמר, עפים. (לנוכח) תחשוב טוב לפני שאתה מסרב, צדיק, אורחות העולם החדש קוראים לך חבר, אתה מעדיף להשתאר בחשיכה? היונה פורשת כנפייה, זמר עף בעקבותיה.

נח – (ליונה בהרמת קול) וכמה זמן? כמה זמן יש לי לחזורות?

היונה – ארבעים יום וארבעים לילה.

נח – (אחריהם) חמישה שבועות? למה כל כך מעט?

היונה וזמר נעלמים ביציע האולם.

נח – (מוסיקה 2) אותן ומופותים/ כי באה השעה/ להפרד מידידים/ ומוקלים, אישר לא ישמע כאן עוד/ בדרך המופטים והאותות/ אותן ומופותים/ כי זו העת למשים/ ארבעים יום, ארבעים לילות/ מאות שעות של חזרות/ ואיל אפשר לטעות/ או חלילה, להטעות/ כשאתה הוא המופטים/ ואתה הוא האותות.

תמונה 4 – המינויים לבנות הדוג

ביקחות העיר עמורה – יומם

ביקחות העיר, נעות כהרגלן ל专家组 האירופים, סובבות על צירן וחושפות את פתחי ארבעת העונות לראואה.

מבחן הריקוד והשירה לבנות עמורה בעיצומם.

יפת צופה בקבוצת נבחנות, הרוקדות ל专家组 אפריקאי.

גורי הביקחות מתופפים בהנהה.

גילה, כהת עור ציפת, מושכת את תשומת ליבו, ריקודה מפתחה.

יפת – (לגילה) ושמך?

גילה – גילה.

יפת – אכן, את בלתי רגילה, מרגע זה את מצורפת ליפת!

גילה מאושרת.

גילה – (מוסיקה 3) לחיות חופשי/ בחירות להעיר ימי/לא להבט אל העבר/לחיות את שנשאר.

יפת מצטרף למחול ההיכרות.

יפת גילה – (מוסיקה 3) תנ לנו היום/את הכו להרגיש/מה שבקשנו תמיד/תנ לנו יהדי/לבנות את העתיד.

נח מנסה לעמוד בקצב הליכתה של לוֹלוּ – אשתו המשנית, העצבנית.

לוֹלוּ – מה פתאום לחטן את חמיה? מה הדחיפות? ועוד מבקשים ממני להיות שופט במינויים?

נח – הבן מבקש את עצת אימו.

לוֹלוּ – לעצה אני טובה, אבל להפלגה לא?

נח – ראית, שמעת, זה לא אני שמחלית. אני אגב, לא החלטתי דבר.

לוֹלוּ – תמיד התווכחת עם המפיקים, תמיד שמרת על האינטנסים של המשפחה ודוקא עכשו אתה מבולבל וחסר דעתה?

חם, בודק את CISORיה של חודה, מלוכנת העיניים, המركדת למעןו, ל专家组 היהדי, האוריינטלי, לוֹלוּ עוזרת לצידן).

לוֹלוּ – (לנח) ואם כבר מדברים על חוטאים, איך קרה דזוקא שכוכב עיר החטאיהם ...

נַח – עיר החטאים, ב'יבי, עיר החטאים.

לוֹלוּ – למה הוא ולא אני? איפה החידודים שלך עכשו? איפה "אבות אכלו בוסר ושינוי בנימ תכהינה?"
למה פתאום הכל הפוך?

חודה נאבקת על התפקיד המיוחל, כאשת חם העתידית.

חוֹהָה – (מוסיקה 3) לְחִיּוֹת בָּאֲמُונָה / שֶׁהָיָה הַמְפֻתֵּחַ לְחִירּוֹת / לְהַשְׁתַּחֲרֵר מְשִׁיעָבוֹד / אַיִלְךָ לְבָד / כְּעַת אַיִל אָבוֹד!

חָמָם – (לחודה) לא, לא, לא, חודה זה לא מספיק טוב (לולו) אני לא מוצא, אמא, לא מוצא.

חם עוזב בкусם, לוֹלוּacha אחריו, נח נותר לבדו מול חודה הבוכיה.

חוֹהָה – למה? מה עשית רע?

נַח – ניצלה, יולדתי, האמינו לי, ניצלה.

חודה מתעשתת.

חוֹהָה – ניצلت? מمنו, ודאי, מי צריך את הפקעת העצבית הזאת? אבל הוא, ורק הוא, היה כרטיס הכניסה שלי להפקה. יש לך הצעה טובה יותר?

חוודה, נכנסת אל בקמת השיכר, גואל, חברו של נח, קרב.

גּוֹאֵל – ועל מה כל המהומה? כבר כתבת את המזהה המדובר? או שאתה כהרجل, יוצר מהומות יחס' ציבור, מקדים את המחר, ומה הרעיון האויל הזה של מבחני מין לחיות, מה כל כך קשה להשתמש, כמו תמיד ברקדים וקרובטים, מחופשים לחיות?

רינה מענטצת לקצב המזרחי, לצידה מתחרות נוספות על ליבו של שם, המסוחר מהחצע.

רִינָה – אתך להחטף בשמה/ שֶׁהָיָה הַכּוֹחַ לְחִיּוֹת / וּבְעֹזֶרֶת האֲמּוֹנָה / נִצְאָה לְהַחֲרוֹת / תַּן לִי לְהִיּוֹם / להדרים את מהסום נג העדן האיש/ לשמה את לך/ כל עוד נפשי, עימי.

שם – התקבלת, את, לא את, את.

רִינָה – אני?

שם – כן, שمر?

רִינָה –שמי?

שם – כן, מהו שמר?

רינה רצה אל עבר שם, מחביקת אותו בחזקה.

רִינָה – רינה, רינה, רינה, מתי הצגת הבכורה?

שם – עוד...

שם מביט אל נח.

נח – בעוד חודשים לפחות. אולי פחות.

שם – (לרינה) נח, אבי המחזאי, הבמאי והמפיק!

רינה – (לנח) נעים מאד, רינה.

נח – בדמיעה יזרעו וברינה יקצורו.

רינה – זה הטקסט שלי?

נח – אהה... אם את חפיצה.

רינה – בWOODAI שניי חפיצה, אף, אף במא依, לא נתן לי עד היום לומר, אפילו משפט אחד, זואהו, תפקייד מדבר, לא יאמן.

שם – את גם אמרה להיות אישתי.

רינה – אי נזהדר, כבר בונוס.

נח מניח לזוג החוגג וממשיך בדרכו. להלה, אשתו המשנית למשנית, יצאת מהחתת הבקשות, מוכנה לקרב.

להלה – מצד אחד אני לא מאמין, שככל זה, אכן יקרה. מצד שני כולם נרתמים להכנות, למינונים, לבנייה. מצד שלישי, בורא עולם יהروس את העולם, יגרום נזק למה שהוא ברاء? ומצד רביעי יפת שלי עומד להנשא לאיזו גילה אחת, אתה לא יכול לעזור את כל זה?

נח – את החתונה?

להלה – גם.

נח – יודעת מה? אני עצור את חתונתו הבהה.

להלה – למה אתה מתכוון?

נח – שלא יאלץ יומ אחד, חלילה, לנוטש כמוני את נשותיו המשניות והמשניות למשניות, שתהיה לו תמיד אחת ייחידה.

להלה – מה שמצויר לי שמצד חמישי, גילה הزادת שהוא בחר, היא מהאים נח, מהאים!

חם מוביל חברות נבחנות, חולף על פני נח ולהלה.

חם – היכשרון אכן קובע, אך גם ליפוי הפנים וחיטוב הגוף יש ממשמעות לא מעט כלל וכלל.

חם עוצר, מסמן למקומות ותחילות המין.

הנבחנות מركזות לקבע ריקוד המקלות הסיני.

נערי המקלות מקישים בהן בחזקה.

דיצה – (מוסיקה 3) ל להיות חופשיה/ להיות באמונה/ להטעף בשמה/atak וركatak/ ואולי בזכותך/ את הספקות/ מblkשת רק מך/ את שלוש משאלות.

lolah מגיחה, שם ורינה, יפה וגילה, מחובקים ומואושרים מאחוריהם.

lolah – (לחם) מהי החלטתך?

חםナンך, מצביע אל עבר דיצה.

חם – שתהייה זאתי...

דיצה – זאתי? אני לא זאתי, אני דיצה.

lolah – יפה, רינה, דיצה וגילה ממש נפלא.

מבחןנה בנח, בדרכו אליהן.

lolah – הבט נח, יש שלישייה לשישייה, רינה, דיצה, גילה.

נת – יפה, כלות בית, רינה דיצה וגילה, שמחה בכל הבית.

זמר מגיח, נוחת מבולבל במרכז הרחבה.

זמר – לחרוט?

נת – תחרוט בקצרה, כלות בית, שמחה בית.

זמר חורט ב מהירות בעזרת מקוtro, על לוח ההפקה. רעש החיריטה מצמרר.

זמר – חרוט. (לנח) משוחרר?

נת – (צוחק) משוחרר!

זמר מתעופף לו באחת.

lolah, מכתיבה לכלות המיועדות, את קצב קומבינציית הכווארוגרפיה.

שם, חם ויפת, מצטרפים לדנדא המאולתרת.

lolah – לאט, לאט, תנ לנו היום, אחת, אחת, להתיר את הספקות, שניים, שלוש, תנ לנו היום, ארבע, חמץ, רק שלוש משאלות, חמץ, שש, שבע... אחת, שניים, שתיים אחת אחת.

להלה ולולו מגיחות מהצד, מביטות על lolah בעבודתה.

lolon – נח לא יכול לזרז בלבדיה, פלא שהוא מעדיף אותה? היא עזר כנגדו!

להלה – אבל כבר קצת מבוגרת בשבייל כל זה, לא?

לולו – וnoch, מהו? נער? (צוחקות)

לואל – בעל האשליות, מגיח, noch מאיז צעדי, לואל לא מיותר.

לואל – למה לא אני? זאת הרי הולכת להיות ההצלחה של עולם השעשועים, סוף סוף אתה משלב אפקטים טבעיים של, מבול, רעמים וברקים, סוף סוף אתה עושה הפקה, מחוץ לקופסה, כמו שאומרים באוויר הפתוח, ודוקא אני, לואל הקוסם הגדול, נפקד מרשות הליהוק?

noch – CISRONER המוכח לא עומד כאן על הפרק.

לואל – אז למה?

noch – אנחנו יוצאים למסע של...

לואל – אני יודע, חמישה שבועות של חזרות, מה, זה צריך להפחיד אותי? חזרות בתיבה? מה? נולדתי על רצפת פרקט? באולם חזרות מסודר? מי המפיק שלך, אני כבר אפנה אליו, אין לי בעיה עם זה, מי מי המפיק?

noch – בורא עולם.

לואל – כן, ברור, הוא הרי המפיק של כולנו, אבל מי מפיק את המחזמר?

noch – עוד לא החלטתי אם זה יהיה מחזמר.

לואל – מחזמר, מחזמר, זה מה שהולך היום, רק מחזמר!

שם, חם, יפה, פורצים מਆת הביקורות, חליפות החתן עשויות פשוט, מחרמיות לחסונם.

רינה, דיצה וגילה, מופיעות אחריהן בשמלות כליה העשוויות מחרוזות פרחי אגמים לבנים, בעוד ההינומות של ראשיהן, עשויות מחרוזות פרחי לבנה.

ולולה מחלוקת הוראות, מנצלת כל דקה פניה, לחזרה. הזוגות הצעירים פוצחים בשירה וריקוד.

הזוגות – (מוסיקה 3) זוגות, זוגות/ אנחנו נהייה/ האמהות והאבות/ של חמישת הדתות/ היהינדים/
הנוצרים/ היהודים/ המוסלמים/ הבודהיסטים/ אנחנו המורשת/ אנחנו/ ששת החמשת.

לואל – (לנוכח) מסובך מדי, מוסרי מדי, לא קליט.

דיצה – (מוסיקה 3) אני חופשיה.

גילה – אני שמחה.

רינה – אני מאמין.

שם – אני שלם.

חַמֵּ – אָנִי הוּא הָעוֹלָם הַחֲדָשָׁה.

וְפַתּ – אָנִי, אַתֶּם!

לְאוֹלָל – (לנוח) קצת יותר טוב.

הַזָּגָות – תן לנו חיים את הכוח/ להרים את מהסום גן העדן מעליינו/ תן לנו חיים / לשמה ולשםך/ כל עוד חוגנת לה נפשנו.

לְאוֹלָל – (לנוח) זה מצוין!

לולו ולהלה מובילות הפגנה משלהן.

לְלוֹלָה, לְהַלָּה – די לדמיונות, די לחזונות!

גואל מצטרך אליהן.

גּוֹאֵל – מי שהוזה, שלא יכתוב מחזה!

לאול בשארית חנופתו, מגן על כבודו של נח.

לְאוֹל – כל חזון, הוא פרי הדמיון! המציאות היא שטוטה!

שיירת המלאכים, מרחפת אל עבר סולמות מסגרת הבמה.

נח, במרכז המהומה, מביט אל המלאכים בתקווה.

נַח – (מוסיקה 2) וכשתשוב ובקורה/ עף עין זית/ הנוכל לבנות יהדי לנו בית?/ הנוכל לקיים באמונה/ את רצונת היונה/ הנוכל?

הַזָּגָות – (מוסיקה 3) תן לנו חיים/ להתר את הספקות/ תן לנו שמחה, חרות ואמונה/ תן לנו לחיות/ את שלוש המשאלות.

נַח – (מוסיקה 2) תן לנו לקיים באמונה/ את חזונה של היונה! (מביט אל השמיים, מוסיקה 7) ולמה אני?/ מכולם אני?/ להרוץ גרגלות?/ להיות או לא להיות?/ ואני במה חטאתי/ שאני/ מכולם/ חורץ את גרגלו של העולם/ ואם אני?/ האם תהיה בעזרא?

להבה חוצה את שמי האלים, קולו של בורא עולם נשמע כחד רחוק.

בורא עולם – "כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל אֲדוֹנֵי אֱלֹהִיךְ, לְשָׁמֹר אֶת מַעֲשֵׂיךְ, אֲשֶׁר אָנוּכִי מַצּוֹר הַיּוֹם, לְעַשֹּׂת אֶת הַיְשָׁר בְּעִינֵי..."

היונה נוחתת לצד נח המבוֹהֵל.

היונה – (לברא עולם) תעשה לי טובה, אמרת בלי דברו ישר, נכון? הכל דרכי נכון? אז בבקשתה (לנח)
כמה פעמים אני צריכה לומר, כל הטענות, כל המענות, כל השאלות וכל התשובות, דרכי ורק דרכי. קצת
כבד בבקשתה!

משמעות לנח לפסוע אל עבר שולחן האבן. נזפת במבטיה למראים.

תמונה 5 – אודישן החיים הגדול

חצר ביקחת נח – יומם

היונה מצטרפת אל נח, הממתין כבר בשולחן הבמא. בחלקת האחורי של החצר, שם, חם ויפת עוסקים במלאתם בניית התיבה. המוסיקה המלאה את המינונים משתנה בהתאם לאופי הנבחנים. במהלך המינונים, מופיעות חיים דמיוניים, אשר נכחדו, בשל חוסר CISRON. לכל החיים מוצמד סרט ועליו מספרם הסידורי במינונים.

היונה – זמר!

זמר מציז ממורומי אחד הברושים.

זמר – נוח!

ה*היונה* – אודישן החיים הגדול, חייב להתחילה! העולם החדש זקוק לכישרונו!
זמר – ברשותכם (בהרמת קול) האלגנטיות.

מספר טווסים, טווסיות, יענים, בננות עננה, ג'ירפות, חסידות, גמלים, למות, ועוד חיים שונות ומשונות, נדחות באלגנטיות אל החצר, מקישות ומטופפות ברגליהן הארוכות לקצב הסטפס.

זמר יורך מתוך עינוי הבזקי פלאש לתיעוד הנבחנים. חלק מהחיות מוקרכנות מאחור.

חלקם מופעלים על ידי מפעלי החיים.

חלקם מופיעים צלליות ומוביילים.

חלקם באמצעות השחקנים עצמם.

היונה – CISRON, אני רוצה לראות כאן CISRON!

נח – (אל היונה) (מוסיקה 5) מה זה CISRON? כריזמה? מה זה כריזמה? נוכחות? מה זה נוכחות?
 מקוריות? מה זה מקוריות? יהודיות? מה זה יהודיות? ביטחון? וביטהון עצמי, זה CISRON?

היונה ממיינת את העולמים לשלב הבא.

ה*היונה* – ג'ירפות, גמלים, פורביות לא תודה, טווסים,-CN, חסידות,-CN גורלינות לא... ממשיכים, יש לנו עוד CISRON לעולם החדש?

זמר – היעילות, בבקשתה!

אלפקות, זברות, צבאים, אילות, יעים ועוד ועוד חיות עיליות, שונות ומשונות נכנסות אל הבמה, נבחנות לקצב הצה, צה, צה.

היונה – (לנח וזמר) (מוסיקה 5) מה זה כישرون? להשתחרר? מה זה להשתחרר? להתרנן? מה זה להתרנן? להפנים? מה זה להפנים? להבין? מה זה להבין? לחקור?

זמר – לחקור, זה כישرون?

היונה – (בהרמת קול לעבר החיות) האלפקות, זברות, אילות, צבאים, לשלב הבא, קוברים, סולמניות, דורלאנדיות, ופפות, אתם לפעם הבאה.

זמר – ממש!

פפה, חיה שנגזר עליה, גזר דין מוות, מתווכחת בשפתה עם היונה.

נח – מה קורה?

היונה – הוא מבקש מבחן חוזר.

נח – טוב.

היונה – מה טוב? הוא לא טוב? מה טוב?

נח – כל אחד זכאי להזדמנויות נוספת.

זמר – לרשותם?

היונה – לא יודעת, יש עלי לחץ נוראי (לפפה) יש לך בת זוג?
פפה עונה בשפטו המשונה.

היונה – (לנח) טוב, הוא מתחכם, הוא מציע לי, להיות הבית הזוג שלו.

נח – חייבים לחזור (מוזיקה 2) לאותנות ומופתים אני חייב להבין מה החיים אומרות, מה הן שואלות, מה הן מבינות, איך אוכל לבאים, מוביל להבין אותן?

היונה – נטפל בזה אחרך. (לנח) אתם ביקשتم להפסיק.

נח – לא אני, אני חייב להבין אותם, כפי שאין מבין אותם. (לפפה) בבקשה.
פפה – תודה.

היונה – (לנח) רואה? טופל!

נח – את אלופה.

היונה – (לפפה) למה אתה מכה, אין לנו את כל הימים, בשביילין!

פפה נלחם על חייו, ריקודו עלוב ומקרטע.

שם, חם ויפת מעודדים ממרום פיגומי התيبة.

שם, חם ויפת – (מוסיקה 4) להיות או לא להיות/ בני האדם והחיות/ לשלוש המשאלות/ הפן כישרונו/ בשמה, באמונה ובחירה/ לדקود את התקומות/ להיות ולא, לא להיות.

נח – (לפפה) מצטער, אולי בפעם הבאה.

פפה – בפעם הבאה? בפעם הבאה?

פפה מצביע אל עבר היונה.

פפה – מילא היא, אבל אתה, אתה לא צדיק בנסיבות? איך אתה עומד כאן ככה ומשקר לי? איזה פעם הבאה, שנינו הרי יודעים שלא תהיה יותר פעם הבאה...

זמר שורק, כסטור, לפיזור ההגנה.

זמר – (לפפה) פפה, תפסיך להסתבר.

פפה – מה יש לי להפסיד? זמר, אהה? מה יש לי להפסיד?

שם, חם ויפת לופטים את פפה המתפרק וזורקים אותו מן החצר, נח מזועזע.

היונה – עכשו אתה מרוצה? עכשו כשאתה שוב מבין את שפט כל החיים, אתה מרוצה?

נח – (ליונה) אמרת להם לא יודעים, שהם יודעים רק שמדובר בהפקה בימתיות חדשה.

היונה – אכן מדובר בהפקה חדשה. המיקוח הוא במינות.

זמר – החיים הכבדות בבקשתה!

נח מקבל את פני הפליטים, הדובים, התאו, הריפופוטמים,, הפרות, החזירים ושאר החיים הכבדות והמשונות, בחמללה.

נח – מה זה כישרונו, אמונה? מה זה אמונה? התהווות? מה זה התהווות? הטהרות? מה זה הטהרות? התקדמות? מה זה התקדמות? מקצועיות?

זמר – ולחיות מקצועיים, זה כישרונו?

החיות הכבדות מנסות לעמוד בקצב הרוקנרוול. חלון הגדל, נכשל. היונה, חסרת סבלנות, ממיינת במהרה.

היונה – אתם, אתה, את, אתם ואתם, לא תודה, גם את לא.

חיזיונית – למה?

היונה – למה? כי אנחנו צריכים רק שניים כמוך, ذכר ונקבה, ויש לנו כבר מסוגר, מוכשרות ממן.

חזרונית – אבל מה לא עשיתו טוב?

צمر – את כבדה!

חזרונית – כבדה, בטח שאני כבדה, בגלל זה נרשמתי למינויים של החיים הכבדות ולא האלגנטיות.
צמר שורק.

צمر – חזרונית, מספיק לך.

חזרונית – מי שם אוטר האחראי?

צمر – זה שאמיר, (קורא בקול) ואני מצטט, "מי שלא יודע לרקוד, שלא יאשים שהרצפה עוקמה".
היונה – (לנוכח) חידוד נפלא.

נח – תודה.

שם, חם ויפת מתקרבים אל נח, סלע תוכניות הבניה ביד"י יפתח.

שם – אבא, אפשר לשאול משהו?

נת – ודי.

היונה – (לחויות) הפסקה, חמץ דקוט!

חם מניח את סלע תוכניות הבניה, על שולחן הבמא.

חם – אם חדרי האיפור, כאן, ואולם החזרות כאן, זה יוצא שהמטבח, הוא כאן, ליד אולם החזרות.
שם – וريح הבישול...

יפת – והטייגון, ריח של טיגון מעורר תיאבון...

נח – ויהיה קשה להתרכז, נכון, אתם צודקים, יש בעיה.

היונה – איזו בעיה? החכמים שלך, לא יודעים לקרוא תוכניות בניה, אתה לא רואה? חדר האוכל, הוא זה שמספריד בין המטבח לאולם החזרות.

מושיטה מקורה אל על.

היונה – כשבורא עולם, מתכוון, זה מושלם, אין טעויות.

צمر – כן, כמו העולם שהוא ברא ועכשו הוא משמיד?

שם – (לנוכח) אז מה אתה אומר?

נח – אתם באמת שוב לא מבינים אותן?

חם – וטוב שכני!

צמר – חיות המחמד!

היונה – קדימה חמדניים, אתם הר'י תראו לנו מהו כישرون אמיתי!

הסוסים, החתולים, הכלבים מכל הסוגים, השפניהם הארנבים, הקופים, הגדיים, הטליים, העיזים ועוד
רבים וגורעים, ממלאים את הרחבה.

נח, שם, חם, יפת – (מוסיקה 4) להיות או לא להיות/ בני adam והחיות/ לשלוש השאלות/ הפען כישرون/ בשמחה באמונה ובחירות/ לركוד את התקינות/ להיות, ולא, לא להיות.

היונה – (לצמר) המאיימים, הדוחים, הגמישים והמעופפים!

צמר – המאיימים, הדוחים, הגמישים והמעופפים!

ARIOOT, LIBIOT, NEMARIM, NEMROT, TANIM, SHOULIM, ZABIM, UCBISIM, NACHSIM, UCBERIM, TOLUIM, CRZARIM,
LETAOOT, AIGANOOT, CIPORIM, TOCIM, PRPERIM, TANSHMOT, DOKIFAT, TERENGOLIM, VEUD CHIOT SHONOT VEMASHONOT,
ASHER ANU ZOCIM LHCIRIM LRA'SHONA VLA'ACHRONA, CA'CHET MMLAIM AT HAZER, MERKADIM BTORIM.

מאיימים כסילואטות לקצב ההiphop

הdochim vahgemishim ha'mofulim ul ydi mafayili b'vovot, lkatzb habosha-nova.

המעופפים מרחפים כmobilyim lkatzb hogz hamalaf.

נח, היונה וצמר – (מוסיקה 5) מה זה כישرون? THEMIMOT? מה זה כישرون? SKRINTA? מה זה כישرون?
הסתגרות? מה זה כישرون? ההפשרות? וההפשרות זה גם כישرون?

היונה – ומה עם קצת מזל?

צמר – כן, האם ללא מזל יש כישرون בכלל?

נח – ומה זה מזל? CISHLUN?

היונה – (לנח) תקרא לאשתר.

נח – איזה מה?

היונה – השורדת, הכרואוגרפיטה

נח – (לשם) שמי, תקרא לאמא.

שם – (בקול) אמא!

צمر – את זה גם אני יכולתי לעשות.

שם – אמא!

לולה נכנסת דרך שדרת הבrossoים.

היונה – (לנה) בפעם הבאה אני מבקשת לא לאחר. (לאחר זמן) תאמר לה.

נת – אימרי לה בעצמך.

היונה – לא, לא, לפחות (מוסיקה 2) דאחותות והמוותים, אין סיכוי, בשביי היא מחוץ לדיבור.

נת – אז רק אני יכול לשוחח איתך ורק אני יכול להבין איתך?

היונה – רק אתה.

נת – וחיות?

היונה – רק אתה.

נת – ושירתם? Shirat haChayot.

היונה – אתה שומע מילים, יקירים רק צלילים. סטריאו עבורך, מונו עבורה.

נת – רעיון מצוין, הכל, מצוין.

היונה – חשבתי שתעדיף את ההפרדה משפחה – עבודה, עבודה – משפחה.

נת – (ליונה) תודה (לולאה) מוכנה?

לולה מדגימה לחיות את קומבינציית התנועות, וסופרת בקולה ובידיה. צמר חוזר בקול אחריה.

לולה – אחת, אחת, שניים, שניים שלוש, אחת, שניים שלוש...

החיות מרכזות במחנן הסופי.

כולם – (מוסיקה 6) לכל אדם, ניגון משלו / וכל חייה, שירות משלה / ומשירת החיים, נחפוך ניגון
למשאללה / וכל הרשות ייום / כי גם גם הנגם / וכל אדם, יהיה, לכל אדם, אדם / וכל חי, לכל הוא חי/
ואדם לחייה / והחי לאדם / והכל עולם!

היונה – לעולם החדש יש כישרונו! התוצאות הסופיות יוכרזו בקרוב בקידמת התיבה!

כל החיים עוזבות במרצה, פונת אל עבר קידמת התיבה אשר מוסתרת מעינינו.

נת – לעולם החדש יש כישרונו, אבל האם לכישרונו יהיה עולם חדש?

תמונה 6 – ערב המבול

חצר בקתה נח – ערב

גחליליות מאיירות את עמק החצר, הירח שט מעל בקרחות העיר עמו ולאורך שדרת הבושים. תחשוה מאימת באוויר. שם, חם ויפת ממשיכים במלאת הבניה.

היונה – (אל הבנים) קצת שקט בבקשה (לנח) נח.

נח – (לבנים) שם, חם יפת, מה עם ההכנות לערב שבת?

שם – רעון מצוין.

נח – (ליונה) כעת, במקום לתרגם אותה, אני מתרגם אותה?

היונה – זו הדרך היחידה להשקיית השמوعות, בנטים, לא כולן צריכים להבין ולדעת הכל, הסודיות חשובה.

נח – בנטים?

היונה – הכל בנטים.

זמר – מה עם קצת אוכל, בנטים?

היונה – תכרסם איזה ענף.

נח – חס ושלום, יש לי קיטניות מובחרות, ששמרתי לאירוע מיוחד (קם ממקום) אצראפ אותן לתרפיט ארוחת השבת.

נח נכנס אל הביתה, היונה מביטה אל זמר שבמרומי הבrosso.

היונה – (בלחישה) הוא התבבל בחישוב. מסתבר ששעון הירח שלו, לא כל כך מדוקן כמו שהוא חושב. אי אפשר להפסיק עכשו, זה הלילה האחרון.

זמר מתעופף לעברה, נוחת לצידה.

זמר – מה את אומרת? אבל לא הספקנו, כלום (mbit אל הגחליליות) מישחו הודיע לגחליליות על המינויים?

היונה – אתה לא חשב שהן קצת איזרו את המועד?

זמר – הן בשעון לילה.

היונה – גם הותנסמות, אבל הן לפחות עשו מאמץ והגיעו אחר הצהרים.

זמר – תבהיר כבר זוג ונגמר עם זה.

היונה – אבל במה הן מוכשרות?

זמר – הן יכולות להאריך, זה אפקט משגע.

היונה – נח הוא הקובע.

נח נכנס עם קערות האוכל בידיו.

נת – כבר קבועתי.

מניח את קערות האוכל על שולחן האבן הארוך שבקצה החצר האחורי. שולף מכיסו גחלילית.

נת – נא להכיר, חי!

שולף מן הכסה השני, גחלילית נוספת.

נת – וחייה!

היונה – עכשיו גם נצטרך לתת לכל החיים שמות אישיים?

נת – (צוחק) לא, רק, חי וחייה, למזל, למסע מוצלח.

הגחליליות מתעופפות מידיו, אורחותיהן זוהרים, נצמדות אל ענף הבរוש. שם, חם, יפת, דיצה, גילה, רינה, לולו, להלה, לולה, יוצאים מן הביקתה, עמוסי' מטעמים מסדריים את שולחן ערב שבת, היונהナンחת במיאוס, זמר נוחת לצידי נת.

זמר – (לנוכח) אתה יודע שהלילה הוא הלילה, ועודין לא מינית את הזוגות סופית?

נת – אני משער שקבלנו ארכה עד מוצאי שבת.

ЛОלו – (ללהלה) עכשיו הוא חבר של השקרן?

זמר – שרקן, שרקן.

זמר עף לצד היונה.

להלה – שום דבר לא יקרה, אתם תראו.

ЛОלה – אני חושבת שעדיף לא להמר, שעדיף להיות מוכנים (לבנים) ארחתם?

ЛОלו – את אהבת את התקפיך שקיבלת? אהה? להיות האמא של הבנים שלנו?

להלה – שטויות, המבול זה סתום תעלול.

היונה – (לזמר) בשבייל כמה קטניות, וכמה פירורי לחם נצטרך עכשיו להקשיב לכל השטויות של הפשוטות?

זמר – פשוטות, זאת לא מילה.

נח לעמוד במקומו, מאותת ליפת. יפת שולף את חלילו, מחלל כר��ע לברכתו.

היונה – (לזמר) אם הוא ימנה אותו למנהל המוזיקלי של המחזמר, אנחנו אבודים.

זמר – אז הוחלט על מחזמר?

נח – "יום השישי יכולו השמיים והארץ וכל צבאים יוכל בורא עולם, ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא לעשות".

היונה – (לזמר) זה מהמחזה שלו "בראשית".

זמר – לא ראייתי.

היונה – חומר חזק, מאד מוסר.

נח – "ברוך אתה בורא עולם המוציא לחם מן הארץ".

colsuns עוניים "אמן" ומתנפלים על המזון.

זמר – (ליונה) חיית!

נח – (לזמר והיונה) תצטרפו?

היונה – לא תודה, יש לנו כאן עבודה מעל הראש.

נח – עבודה בערב שבת?

היונה – פיקוח נפש, דוחה שבת, לא?

זמר – את החידוד הזה גם אני זוכר, תמיד את קופצת ראשונה.

היונה – נאכל אחר כך (לזמר) אפשר?

זמר – בבקשתה.

זמר לויץ על רקווטיו, הקרנת המيونים, מופיע על פני השטחה האחוריות והבהירות של התיבה. שובל האור מוקדם מtoo עניין.

לולו – (מוסיקה 2) איזנות ומופתים הסיט ממשיר.

זמר – מהר, זה שורף לי!

המיונים מוקרנים כסרט אנימציה, בשחור לבן, כל החיים משורטטות ונעות כמעט דמיונו המופשט של זמר. נח מסמן לעבר היונה את בחירותי.

נח – החמור הזה.

היונה – (לזמר) אתה חורט?

זמר – גם להקרין וגם לחרוט?

היונה – מה לעשות? בעיות תקציב.

זמר – קל לך לדבר, את צchorה, לא מילכלה את הכנפיים שלך בשום עבודה שחורה.

נת – והאתון, הزادת, שם (לזמר) זו לא עבודה שחורה, זו מלאכת קודש.

היונה – מיללים כדוריינות.

לולן – (לשם) קצת חבל שאנו חנו לא מבינים מה הם עוניים לו, זה מקשה על הצפיה.

שם – זה גם יקשה על המסע.

לולן – איזה מסע, אין שום מסע.

גילה – (לייפט) באמת? ואני כבר התראיינתי ל"זמן אקסטרה" וסיפרתי על המופע בתיבתך.

נת – התוכי והתוכיה.

היונה – נפלא, הסווינג שלהם היה משגע.

לולן – (בחיקויו ליונה) – צה, צה, צה, צה, צה, ציוצים וכיוצים.

נת – הטווסית ... שם ... הטווס.

היונה – בחירה מוצלחת.

לולן – (בחיקויו) צה, צה, צה, צה, צה, צה.

נת – צמד הסנאים.

היונה – אבל שניהם זכרים.

נת – אהה... סליחה, חבל.

היונה – זכר ונקבה, חובה!

נת – אבל הם כל כך מתאימים.

היונה – גם לולו ולהלה, אז?

להלה – מה היא אמרה?

לולו – ממשיכה לרכל علينا, היונה!

נת – היען ובת היענה.

שם – גם אני אהבת את הגospel שלהם, דואט מצוין.

נַח – האריה הזה.

חָמֵף – בטוח.

יְפַת – קליעה בול!

דִּצְחָה – והלביאה שם.

נַח – תודה דיצה (לזמר) רשות?

זָמָר – אני לא צריך גם אותך על הראש שלי, יש לי מספיק.

נַח – סליחה.

הַיּוֹנָה – (לנח) מה אתה מתנצל בפניו? (לזמר) הוא הבוס.

זָמָר מושיט את מקורו אל השמיים.

זָמָר – חשבתי, שהוא הבוס.

לוֹלָן –ओהו, חריקות בגין החיות.

נַח – הצב... הצבית... התרנגולות.

חָמֵף – כן, הן היו מציננות.

הַיּוֹנָה – זכר ונקבה, חובה, לא נקבה, נקבה.

נַח – אולי צמד הסנאים וצמד התרנגולות, يولדיו סנאיגולות... (צחוק).

הַיּוֹנָה – אתה חושב שיש לנו עכשו זמן להומור שלך נח? בורא עולם מאד קפדן.

זָמָר – ושמאן.

הַיּוֹנָה – הוא מנסה להיפטר בעזרתך מהחיות המקולקלות שהוא עצמו בראש, מכל חסירות הכישרונו ואתה מציע זיווגים חסרי כישרונו נוספים?

שֶׁם – אני אוהב את הקיפוד הזה.

יְפַת – עם הקיפודת היא.

לוֹלָן – ממש משרד שידוכים פתחתם כאן, אהה?

לוֹלָה – אווי.

הַיּוֹנָה – מה היא כבר רוצה?

לוֹלָה – (לנח) שכחת למיין את הדגה.

זמר – אוי, נכוּן.

לולה – כי בעוד אני יושבת כאן וננהנית לי מהdag הממולא, נזכרתי, אין דגה בהפקה!

היונה – פשוטה, פשוט פשוטה.

נח – החשיכה קשה, איך נבחר את הדגה?

חם – אל דגה, חם החכם לשירותך.

חם מבעיר אש בעזרת אבני בצלת.

יפת – אוי.

היונה – מה עכשו?

יפת – אסור לנו לאכול את החיים.

היונה – הגאון מעמורה.

יפת – מה נאכל?

נח – נסודה.

לולן – בסוף מי שימוש זה אתם, מרבב!

רינקה – מה? אין קיטירינג בהפקה?

זמר – אומרים הסעדה. (ליונה) אפשר לעשות הפסקה?

היונה – בבקשתה.

עשן יצא מעני של זמר.

חם משליך את אبني הבצלת הבוערים אל תוך הבאר הגדולה שבצד החצר.

הבאר הופכת לשקופה ובתווך מיימיה, נשקפים במחולם הקלאסי, חיות הדגה במופיע צלליות מרהייב.

נח מביט שלשמי האלים, מלאה בשירותו את מחולם הקסום של צלליות צבי המים, הדגים מכל הצבעים והסוגים, הכרישים והלווייתנים.

נח – (מוסיקה 7) ולמה אני?/ כי אם אני לא, מי לוי?/ ואם אני?/ האם תהא בעוזרי?/ ואני?/ מנוּם, אני?/
לחורז גורלות?/ להיות או לא להיות?/ ואני, بما חטאתי/ שאני/ מכוּם/ חורץ את גורלו של העולם?
ואם אני/ ואם אין אני לוי/ האם אני עזרך?/ האם אני, לך?/

להבה חוצה את האלים, שירת המלאכים, שבה אל סולמות מסגרת הבמה. היונה אוספת כנפיה בבלחה.

היונה – בוא זמר.

זמר – מה קרה?

היונה – עפים.

זמר – ככה פתאום?

היונה – כן, ככה, ובטע לא פתאום!

היונה זמר בעקבותיה, עפים אל האולם, נעלמים ביציע הקהל, שירת המלאכים דוממת, טיפות הגשם עוטפות את קירות האולם.

יפת – (מפוחד להלה) – אמא.

להלה – זה סתום טיפוף.

לולו – בסך הכל היורה.

רעים וברקים עדים, מעל חצרו של נח, הנושא עינו אל על.

נחת – כן, הוא בהחלט יורה!

מתח של ממטרים נחת מעל הבנים, הכלות והנשים אשר רצים אל ומתוך הביקתה. המהומה רבה, נח מבחין בלוח ההפקה של זמר הנוטש על האדמה, מרימו, שם מצטרף אליו.

נחת – הכל רשום, זוג זוג, עבדות זמר לתפארת (מושיט את הלוח לעבר שם) באחריותך!

שם – תודה, אבא.

שם רץ אל עבר התיבה, בזמן שנח מצטרף אל האורחים שבתוור הביקתה.

שם עולה אל הסיפון האחורי של התיבה, אשר דפנותיו פונות אל עבר הקהל, הוא מניף את קונו העץ, וקורא מתוך רישומות לוח ההפקה.

המדרגות הקדמיות של התיבה נסתורות מעיננו.

על פי קרייתנו של שם, עלות החיות אל התיבה, ורק ראש בובות החיות מתגלים לפניו מעבר למעקה הסיפון.

שירת אקפלת המלאכים חזקה מתמיד.

שם – טווע, טווסית, יען, בת יענה, רק צמדים, ג'ירפה, רק הזוגות הנבחרים, חסידה, חסידה, אבא, אבא!

נח מציז מחלון הביקתה.

שם – זה חסידה, חסידה, אין חסידה?

נחת – ככה זה ברשימה? חסידה, חסידה?

שם – צ.

נח – נקבה? נקבת?

שם – לא, זה רשום זכר-חסידה, נקבה-חסידה.

נח – אני סומך על זמר, תעללה, תעללה אתם.

חלzion ובת זוגו זוחלים באיטיות מרובה, לצד הצב והצבה.

שם – גמלים, אלפקות, זברות, צבי, איילה, חמור, אטון, עגור, עגורה, דב, דובה, פיל, פילה, פר, פרה, פרפר, פרפרה, חזיר, חזירה.

בין ראשיה החיות המבצעות מסיפון התיבתא, מופיע צמד לא מזוהה, המתווכח עם שם.

שם –ABA!

נח מציך שוב מחלון הביקתה.

שם – אני לא מבין מה הם אומרים.

נח, משחיל את גופו אל מחוץ לחלון, פונה לחיות.

נח – אתם ברשימה?

הארטורוללות – ודי!

נח – והשם שלכם?

הארטורוללות – הבימתי או האמייתי?

נח – האמייתי.

הארטורוללות – ארטורוללות.

נח – (לשם) ארטורוללות.

שם – ארטורוללות... ארטורוללות... אני לא מוצא.

נח – (לארטורוללות) השם הבימתי?

הארטורוללות – האולטרהלהלות.

נח – (לשם) האולטרהלהלות.

שם – אולטרהלהלות... אולטרהלהלות... לא, גם אולטרהלהלות, אין לי!

נח – (לארטורוללות) מצטער, בטוחים שקבלתם זימון למיאון השנה?

הארטורולות – לא.

נח – מצטרע אתם לא יכולים לעלות.

ארטורולה 1 – הכל כאן פרוטקzie, הכל קשרים, זה הכל, הבן של זה... .

ארטורולה 2 – והחבר של זו, זה הכל קשרים, לא כישורים.

הארטורולות – אנחנו יותר מוכשרים!

נח – מצטרע.

הארטורולות – רצח!

שם – הצב והצבה חלזון וחלזונית למה אתם תמיד בסוף?

גואל ולואל מגיחים אל החצר, המים מכוסים כבר את כפות רגלייהם.

גואל – באמנו להפרד בני אדם.

נח – תודה.

לוואל – במקרה זה יקרה, באמת, מה שאמרת שיקירה, אז שתדע אנחנו לא היינו הצד הרע.

גואל – אנחנו הושמננו לשואה.

לוואל – נדחסנו לרשימות לא לנו.

נח – אני משוכנע שיש עוד צדיקות וצדיקות, שלא חטאנו, שלא עשו רע, שמשלמים בחיהם על חטאינו.

לוואל – אבל אנחנו זוג, נח, אנחנו מוכשרים, אנחנו מתאימים, קח אותנו איתך, בבקשה.

נח – הי שלום מצטרע. סליחה.

לוואל וגואל מתחבקים, חסרי אונים, בעוד לולו ולהלה מתיצבות עטויות נוצאות על הסיפון מחופשות לצמד בעלות כנף.

שם – בעלות הכנף בסוף!

לולו – למה?

שם – לולו?

נח מופיע על הסיפון האחורי לצד שם.

נח – איך אמא שלך?

שם בודק ברשימות.

שם – אריה, לביאה, נמר נמרה, חם, דיצה, שועל, שעלה, זאב זאבה, צמד עכברים, צמד נחשים, צמד עכברים.

לאל – (לנח) צמד עכברים, אתה לוקח, ואותנו משאיר?

גואל – מנוול!

שם – תולעים, צרקרים, סנאים, חתולים, כלבים, זוגות זוגות, ארנב, ארנבת, נא לעלות, קופה, קופף, יפתח, גילה

לולו – בעלות הכנף!

יפת – (ממרחיק בצעקה) אמא, אני מצטער.

להלה – אנחנו נעלם, בסוף אנחנו גם נעלם!

שם – גדים, טלאים, עזים.

לאל – (לנח) עז אתה בעצמך, נח!

שם – לעלות בבקשה. בעלות הכנף, איפה אמא שלוי?

נח – אתן חיות לרדת, מצטער, לולו, להלה, מצטער (לשם) לבדוק בבית. (ללולו ולהלה) בבקשתה להחת, סליחה.

להלה – שטויות, זה רק תרגיל על ישב.

גואל – זה ישב?

לולו – אז זה תרגיל רטוב, אבל בסוף תראו, זה תעלול, כל המבול.

להלה – זאת הלאה, הצחוק הוא עליהם, זו מתיחה, זה לא סוף העולם, זו מתיחה קומית, בדיחה.

יודחות מהתיבה שם יוצא עם לולה מן הביקתה.

שם – זה שסגרתן את אמא שלי במרתק, זו גם בדיחה?

לולו – קצת הומו, לא היה מזיק כאן.

נח – לולה, ברוכה הבאה (ללולו ולהלה, מרוטות הכנף) אני מצטער!

שם – צב וצבה חלזונית, אנחנו נעלמים אתם בעליים?

ראשיהם של הצב והצבה, חלזון ובת זוגתו, מציצים ממעקה הסיפון, מתנשפים.

רעמים וברקים, המבול מתגבר, המים מלאים את החצר, נשאים עם את ביקתתו של נוח ונשותינו המשניות רחוק מעינינו.

גואל ולואל נאבקים מול הגלים.

נח נותר לבדו על הסיפון האחורי, חרד לגורל נשוטיו וחבריו. התיבה נעה ונדה, מעלה ומטה. נח קורא להם להתגבר על הגלים, מנסה לעודדם.

נח – (מוסיקה 8) **על המים/ להיות/ תמיד/ על המים/ להחמיר להיות/ מעל המים/ תמיד/ לגבור על זעם המבול/ על ממטרוי הגשם/ לחצות את הגבול/ את מעבר הגשר/ לשאת תפילה/ אל מסך היורד על העולם/ היילה שוב להדרן?/**

התיבה עולה מעלה פני המים. שם, חם, יפת, רינה, דיצה, גילה, לוולה מצטרפים אל נח, על הסיפון האחורי, מפוחדים מהבאות.

כלום – (מוסיקה 8) **על המים/ להיות/ תמיד/ על המים/ להחמיר להיות/ מעל המים/ תמיד/ לגבור על זעם המבול/ על ממטרוי הגשם/ לחצות את הגבול/ את מעבר הגשר/ לשאת תפילה/ אל מסך היורד על העולם/ היילה שוב להדרן?/**

החיות, מציאות מבעד לפתחים והצוהרים הרבים שבבדנות התיבה ומצטרפות בשירת אקפליה.

נח, לוולה, שם, חם, יפת, רינה, דיצה, גילה – (מוסיקה 6) **לכל אדם ניגון משלו/ ולכל חייה שירה משלה/ ומשירת החיים, נהפוך ניגון למשאללה/ וכל הרשות ידום/ כי נdem גם הנגם/ וכל אדם יהיה, לכל אדם, אדם!/ וכל חי, לכל הוא חי/ ואדם לח/ והחי לאדם/ והכל עולם!**

התיבה עולה ויורדת, הצעזעים קשים.

החיות סוגרות בבהלה את הצוהרים, יפת, חם, שם, רינה, דיצה, גילה, לוולה נעלמים בבطن התיבה.

היוונה מרחפת מעלה, נעלמת אל האופק, שירת המלאכים, מרחפים אחריה, נעלמים מעיננו.

המים עולים ועולים. נח נחוץ בתוון התיבה, פניו מבועות.

נח – (מוסיקה 2) **ושכנשוב אחר/ ארבעים לילות ימים/ הנכל להיות כשוויים? כאחים?/ הנכל לקיים באמונה את חזונה של היוונה?/ הנכל?**

הרעים והברקים מתגברים, המים עולים ועולים...

תמונה 7 – בשידור ח'

ען בקרת היונה – יומ

לאחר עשרים יום.

מסci הבקרה מרחפים סביב.

תמנונתם המטושטשת ורחשיהם הטורדרניים מעידים על חוסר קליטה מוחלט.

שירת המלאכים המ מלאים בדרך כלל את תפקידם נאמנה, מצטופפים הפעם הרחק מעמדות הבקרה והניתוב, עוקבים בסקרנות אחר מהלכו של משחק הקלפים.

שירת מלאכים – (מוסיקה 9) **ה זמר לו נוגה/ אם הוא מפסיד/ אֵך זמר מרוזצה/ כי הוא זוכה!**

זמר חשף את הסידרה המנחתת, המלאכים מרים.

שירת מלאכים – (מוסיקה 9) **וילשזמר מנצח/ לא בזמר הוא פוזח/ כאשר ליבו שמה/ את עור התוֹך**

קורע!

זמר מזדקף ושורק במלוא העוצמה. המלאכים מעודדים במחיאות כפי רקיעות כנפיים.

שירת מלאכים – (מוסיקה 9) **זמר זמר, כי לך/ לשורך, אצלנו, זהו הכרה/ כי זמר, מלך, מהוזמר/ שרקן**

שהוא תוהה.

אל תוך השמחה, היונה נוחתת בסערה.

היונה – אז זה מה שאתם עושים בזמן המשמרת שלכם?

המלאכים נחפצים בהכנעה אל שלוחנות הבקירה והניתוב. זמר נתוע במקומו.

היונה – (לזמר) – הסבר ונמוך!

זמר – נכון, אני Nemek! למה אין יכול להיות עם זוגתי בתיבת השעשועים, לתרום מכישרין שريكתי?

היונה – (בהתלהבות) ואוטי אתה רואה מפזצת שם לצד בן זוגי? כל אחד והמטלה המוטלת עליו.

זמר – את לפחות מכירה את בן זוגך.

היונה –ओהו, יון רב האון.

זמר - אבל את בחירת לבך בחרתם מלככם!

היונה – וטוב שכך.

מלאך 1 – כבוד היונה הממונה, אני מפנה מקורך אל מסך ארבע, אחד ושש על אלף, שבה הקליטה.

cols נושאים את עיניהם אל השידור החי, מחדר החזרות, הספון בעומק התיבה. יפתח מנצח בחלילו, על שירת החיות.

החיות – (מוסיקה 6) בבוא היום/בבוא היום/ וגר זאב עם כבש/ ונמר עם גדי ירבץ/ ובינוי של שם
בקולם הערב/ ישוררו לבנות יפת הנאות.

מלאר 2 - גם השידור שלי חזר, אני מפנה את תשומת מקורה של היונה המmonoה למסך חמוץ שבע
אפו.

על המסך נחשף מסדרון ארוך ובו נדחים זוגות של חיים, המתאמנות על תפקידן, נח דוחק ראשו אל
טור עין המצלמה.

נת - (מוסיקה 8) כחבתי מהזות/ בתקווה להצלחה/ אבל נ��להי בביירות/ ונכשלתי בקופות.

היונה – (לצמר) מה הוא רוצה?

צמר - אמרת לתעד, אז הוא מתעד.

נת - (מוסיקה 8) אֵיך בעקבות הדצעה האלוהית/ אני מרגיש/ שיש לי כאן – לדיט!

צמר – "מאחריו הקלים של וגר זאב עם כבש" שכחת את התקנון? (מסמן על לוח ההפקה שבידו) הכל
על פי התקנון!

מלאר 3 - הסטודיו למחול, היונה המmonoה, מסך שיש שלוש אפס על בית.

על המסך מופיעות רינה דיצה וגילה, משחררות את תנעויות הריקוד.

רינה, דיצה וגילה – (מוסיקה 6) בבוא היום/ בבוא היום/ ואליה יהפוך עורו כתלה/ והנץ צמיר יזמל
מנגינה/ וירקדו לביאות לצד אילות/ ובعلוי הכנף ישרכו מגניתם/ למקצועי חופפי בניו של חם/
וממרום צמרות הברושים/ תשמעו תפילהם של עורבים ונשרים.

היונה - יפה, אם כך הכל מתנהל על פי התוכנית. מה במסך שתים אחד שתים?

על המסך, מופיע חדר האוכל של התיבה, שם עורכים את ארוחת הצהרים. לולה מרכלת עם החיות.

לולה – (מוסיקה 10) אותה החרדה/ אותה החרדה/ אותה המחשבה/ אותה התשובה/ ואותו לכולם/
ישכל העולם ידע!

לולה נעלמת מעין המצלמה.

היונה – (למלאים) - תעקבו אחריה, מה, מה היא אמרה?

על אחד המסכים, מופיע נח צועד לאורך מסדרון ארוך נוסף, בעלי הכנף נדחים אל הקירות, מקשיבים
لتלונותיו.

נת - (מוסיקה 10) אותה הלחישה/ אותה הבושה/ אותה הגישה/ אותה החרגשה/ ואותה לכולם/
ישכל העולם ידע!

היונה - מה לעזאזל קורה שם?

נח געלם מעיני המצלמה.

היונה – (למלאכים) אמרתי לעקב אחוריים או לא אמרת? זמר?

זמר – מה?

היונה – תעשה כבר משהו! אם השניים האלה מסתכנים שם, מה יגידו איזובי הקיר?
על מסך אחר, בשידור ישיר, היישר מחרד פיתוח הקול, הקופה תוקפת את הקוף להנאת הסובבים.

הקופה - (מוסיקה 10) **ושכל העולם ידע/ שכל העולם ידע/ שזאת לא אני/ שזה אתה, אתה!**

היונה - רואים? הקופים כבר מחקים אותם. הרי נח הוא זה שאמר, קוֹף אֲחָרִי בֵן אָדָם!

מלאך 2 - מצאתי, היונה הממונה, מצאתי, חדר איפור, מסך אחד תשע שתיים על גימל.
נח מופיע במרכז המסך, עיף וטרוד.

נח - (אל הסנאית) (מוסיקה 10) **אני, נשמה/ כבר חסר נשימה/ ובଘלט לא אכפת לי/ שכל העולם ידע...**

היונה – מה? מה?

נח – **שהיא ורק היא אשמה!**

השידור נקטע.

היונה – מי? את מי הוא מאשים? אני מקווה שלא אותו, אני חייבת לדעת מה קורה!

זמר – תתפקיד עד הפרק הבא.

היונה – (למלאכים) אבל למה בקטע הci מותח? כל הזמן תקלות.

מלאך 1 - התנאים קשיים, היונה הממונה... במצג אויר שכזה, קשה לעקב...
צופר א Zukat התיבה מהריש א זניים.

זמר – מישחו על הסיפון!

היונה – למה הם עוברים על התקנון? למה?

כולם מפנים את מבטם אל המסך בעומק עין הבקרה. במרכז התמונה, לולה והקופה, על הסיפון, אוחזות זו בידה של זו, מאימוט לkapuz אל המים.

לולה והקופה – (מוסיקה 10) שכל העולם יעשה כבר משהו/ עם ה�וא (מצביעות על נח הרטוב והמבוהל) עם ה�וא (מצביעות על הקוף המפוחד שאוחז בנח לבלי יתעלף) שכל העולם סוף סוף ידע/ שזה אתה/ זהה אתה/ וסוף לחידה.

נח – (אל הקוף) על איזו חידה הן מדברות?

לולה והקופה – אנחנו לא מרצות!

הקוף – אתה שואל אותי?

לולה והקופה – אנחנו קופצות!

נח – (אל הקוף) תتنצל כבר, תتنצל.

הקוף – תتنצל אתה!

היונה – (אל המסר) תتنצלו כבר שניכם זההו. (אל זמר) איזו דרמה, זוגות בלב הסערה, אסור לנו לאבד את הקופה.

זמר – ואשת נח?

היונה – למזלנו, משימת דור המשך של בני האדם, מוטלת רק על נשות הבנים. אבל בלי הקופה? עולם ללא קופים?

סימן "סליחה תקללה" מופיע על פני כל המנסכים סביב.

היונה – שוב? אני שואלת אתכם, מה עשינו לפני שהתחילה שידורים, מה?

המנסכים שוב, משדרים במקביל גל התרכזויות מחדרי התיבת. היונה מרוחפת בין המנסכים, מנסה ללקט מידע, זמר מתקשה לטעד את כל האירועים אל תוך לוח ההפקה.

בסטודיו למחול

חיזורנות – שלא תעדי לגעת בו.

שפנפנה – אני בחיים לא נגעתי בחזיר.

חיזרונת – כן, כן, ראייתי איך עשית לו עיניים.

בחדר האוכל

במהלך ההכנות לאחריה, הפיל שלוח מבט חושק אל עבר הזברה, המרכינה ראשה ברומנטיות גלויה.

בחדר פיתוח הקול

יפת – (לשם) באיזו סמכות אתה מעיר לי הערות מוסיקליות?

שם – בסמכות שבא העניק לי כעוזר במאי.

יפת – אחרי שהוא הפקר את אמא שלי, לטבע שם בעולם הישן, אין לו זכות להעניק שם סמכות.

בחדר המנוחה

מתהחת לשמיית עשב השדה הצבעונית, מתכרבים בתשוקה החמור וכלבת הים.

היונה – (לזרם) או, תפעלו את האזעקה שוב, זה אסור, זה נוגד את התקנון.

בחדר המוסיקה

עטוף – אבל זה הסולו שלי!

נשך – ואני קול שני!

עטוף – אבל אם אתה קול שני, זה כבר לא יהיה הסולו שלי.

נשך – זה יהיה סולו משופר.

עטוף – לא, זה דואט. אדיות, כשננים שרים, קוראים לזה דואט. עד שסוף סוף קיבלתי סולו, אתה בא עכשו ומחק לי אותו עם הדואט שלך?

בחדר האיפור

הקופה – תתנצל.

קוף – לא מתנצל.

הקופה – אז תבקש סליחה.

קוף – וסליחה זו לא התנצלות?

בסטודיו למחול

החיות – (מוסיקה 6) ואליה יהפוך ערוו כטלחה / והגען צמיר יזמר מגינות / בבוא היום / בבוא היום /irkuto libiot letsz ayilot.

בחדר האוכל

רינה – את יודעת מה זה לעשותسلطירקות למאות פיות?

גילה – מה את רוצה ממני? זה לא אני שהחלטתי על מטבח צמחוני. את מעדיפה לטען כמה בעלי כנף במקום?

רינה – זה בהחלט היה חוסך כמה פיות להאכל וזה גם הרבה יותר טעים.

בחדר המנוחה

חם – את יודעת כמה שעות צריך לעמוד בתור? ועוד אחר כך לגלות שההיפופוטמים גמרו את כל המים החמים?

דיצה – אבל אני לא מסוגלת.

חם – אז ככה שם יזכה שוב בברכה וולד נכד ראשון?

דיצה – כשהתנתקו כמו זה על הגינה, על אסתטיקה, אז נדבר!

בחדר פיתוח קול

טוויס הדור כנפיים מתנשק בהחבא עם בת ענה יהירה.

היונה – (לזמר) אני בקשתית או לא בקשתית להפעיל את האذקה? זה אiom ומרא! או שהאהבים רבים או שאלות שתמיד רבים פתאום אהובים!

בחדר המוסיקה

חיות בני אדם – (מוסיקה 6) ובعلي הכנך ישרקו מגניתם/למקצועי תופי בניו של חם/וממרום צמרות הבבושים/תשמע חפילתם של ערבבים ונשדים/ביבא היום/ביבא היום.

בחדר האיפור

נח – את מבקשת יחס מועדף?

lolha – אני מבקשת שתעמדו לצידי שתגן עלי, שתגונן. אי אפשר שהחיות האלו ישפלו אותה. אני למדתי שנים בכל הסטודיווים הגדולים, והם אומרים לי שהקומבינציות שלי מסוכנות?

בחדר החזרות המרכזי

חיות בני אדם – (מוסיקה 6) ולכל אדם ניגון מיוחד/ולכל חייה שירות משלה/ומשירת החיים נהפוך ניגון למשאלת/וכל הרשות יodium/כי נdem גם הנקם/ולכל אדם יהיה לכל אדם - אדם - אדם/ולכל חייו לכל הוא חי/והכל עולם!

היונה – אויל לעולם שככה יראה. (לזמר) באו זמר, עפים! העולם החדש דוחס לו בתוך התיבה, והכל כמרקחה!

מלאר 3 – יש לי את נח במסך ארבע שש שבע על דלת.

היונה – שומעת נח, דוח'ץ מצב, רות עברו.

נח – הכל לעת עתה, כבוד היונה, לא טוב, אבל גם לא רע, lolha, הקופה....

זמר – הוא אמר לולה הקופה?

נַח – דיצה ועוד מספר חיות וגם חלק מהבנייה שלו, מאבדים אמנם רסן, אבל צריך להבינם... הם בלחץ, הרבה טקסטים ללימוד, תנומות, קולות וצפוף כאן וצריך עוד אספקה של ירקות.

היונה – (לצמר) חרטת?

נַח – ולצעריו ההרמונייה כאן לוקה בחסר והдинמייקה ברוחבה שלילית, והאימפרוביזיות והאנליזות שאנו חנו עורכים כמחקרים לדמיות שבמחזה.....

צָמֵר – והפיזייצה והליגיזציה והלוובזיציה....

נַח – לא מצליכים לעורר את המוטיבציה....

צָמֵר – נמאו מכל המילים שלו בלועזית!

היונה מסמנת להשתקת הקול, רק פניו של נח נראות על המסך.

היונה – (לצמר) הוא בסך הכל במאו, מה אנחנו רוצים ממנו? אף אחד לא הcin' אותו להיות הקברן של העולם הישן והגנן של העולם החדש, זה מתפקידו לעזרו לו צמר, בבקשה אחריו" (מרריאים ומרחפים באוויר)... צריך אספקה נוספת של ירקות, גם הדואט של העטלף והנשר, אני بعد, כולם רוצים סולו, אבל דואט זה הרבה יותר חזק, בכלל עדיף להיות הזוג מאשר לבד, וחשיבות הזוגיות, כן, אסור להם לחצות את הקויים, עכשו, יותר מתמיד, צמר, זה חשוב. חמור וכלבת ים, נורא, ומה שאנו ראיינו, אתה חושב שבורא עולם לא ראה? הוא לא צופה בשידורים? זאת האחריות של נח, והוא באחריותנו, רומן בין שפוננה וחזייר, מה זאת החזירות הזאת? מה זה העניינים הגדולות? ולולה והקופה מאין מות בהתאבדות? لأن הגענו? התקנון בפירוש אומר, עליה חופשית אל הסיפון מיום שלושים ואחד בלבד, חוזפניות, כל אחת שرك צלה את המבחןם כבר מدلגת על התקנון וקופצת אל הסיפון.

מתוך החשיכה, מאירות בקרניתו, צמד הଘליות.

חי – מי שם?

חִיָּה – סיסמא או שאני יורה!

צָמֵר – במה את יורה, קרציה?

חִיָּה – אני גחלילית, לא קרציה!

חי – קבלי שלילי, אני מזהה את הבosit והאסיסטנט שלה.

צָמֵר – די, מספיק עם כל המילים הלועזיות האלה. מה אתם רוצים שאני אסחב לכל מקום עם מיליון אנגלי- עברית?

חי – אתם בטח מתחפשים את נח, אני משער לעצמי שהוא לא נוח להישאר ככה עכשו בחוץ, בجسم, אבל גם לנוח לא נוח כתעת להפגש. אולי תנתנו לו קצת מנוח? (פורץ בצחוך)

ה*היונה* – חי, אם באמת אתה רוצה להשאר חי, אז קדימה, תכריז על בואנו.

חִיָּה – אבל מה עם הסיסמא?

היונה – ארבעים יום וארבעים לילה!

חיה – מאושר!

זמר – מי מאושר? מי יכול להרשות לעצמו להיות עכשו מאושר?

חי וחי מרוחפים, היונה וזמר בעקבותיהם.

תמונה 8 – אהבה חופשית

תיבת נח – פנים – לילה

חי וחי מאירים את הדרך, פותחים צוהר קטנטן, זמר והיונה נדחקים אל תוך פנים התיבה. חי וחי מאירים בקרניתן, אל עבר פינה חשוכה בה מתגלים העכברה והסנאי המקפצים בבהלה.

העכברת - לא עשינו דבר.

הסנאי – וגם אנחנו מאותו הZN, מהמכרסמים...

היונה – זה עדין לא נותן לכם את הזכות...

העכברת - לכרטס זה את זו?

היונה - (לעכברת) לכى לעכברת, לצידו את צריכה להיות!

זמר - (לسانאי) להיות וברת על חוק"ה התקנון, מה יש לך להגיד להגנתך?
זמר מוכן לחזור עדות הסנאי על לוח ההפקה.

הסנאי – (מוסיקה 11) מה עוד נותר כאן להגיא?

העכברת - מה עוד יש לנו להפסיק?

מן החשיכה נשמע קולו של יפתח.

יפת – בליך/ תמי אהבה – חופשיה.

הגחליליות מאירות אל עבר חדר האיפור. יפתח מביט אל עבר אהובתו, המונחת על כף ידו.

היונה – (מבולה) לא, זה בניגוד לתקנון – אסור לאכול את החיים!

יפת – בודאי שאוכל אותה (לצפרדע) בנשיקות אני אוכל אותה (נושק לצפרדע).
זמר – נראה.

היונה – מה רע בבת הזוג – גילה?

יפת – אםא הבטיחה לי נסיכה.

היונה – אםא שלך גם אמרה, שהמבול הוא רק תעלול ותראה איפה היא עכשו.

זמר – לפי האגדה, הצפרדע הופך לנסיך, ולא לנסיכה.

יפת – אבל אםא שליכי אמרה....

היונה – (קוטעת) כן שמענו (לglichilit) מה זה שם הרעש?

الغħalliliet locedha b'awra aktu għamel u ħajnejha, mat-taqfiex b'chadru minn-nofha.

היונה – נתפסתם, עברייןיהם, מה זו כל ההפקידות הזהות? איפה נוח? סוכם על גזע עם גיזען, סוג עם סוגן לא?

ħarrangol mdilik aktu minnortet il-lilja. Mħabek aktu kifikoda sab-miethu.

התרנגול – אבל אנחנו מאוהבים, יש לנו גם הרבה תחביבים משותפים.

היונה – ומה עם דור המשר? אתם רוצים להשמיד את גזע התרנגולים והקיפודים מן העולם?

הkipfodah – אני קראתי שצאצאים מעורבים, הם גם יותר יפים וגם משופרים, מכיוון שהם מקבלים את הגנים, גם של זה וגם של זו (צוחקת).

kolou shel hem nsema mat-torr haxsieha.

חם – התקנון גם קובע את מי לאחוב?

الغħalliliet m'aiera le-ebro.

היונה – לא אם זאת אישة ולא חייה.

חם – אז אני מעדיף את רינה.

shem kofetz meshċebu laż-za Rina.

שם – ידעת!

דיצה מתעוררת אף היא.

דיצה – (לחם) והכל הכל אתה עושה בשבייל לא להתקלח?

gilha – זה הרבה יותר טוב (מצבעה אל עבר בעלה) מחובב הצפראדים הזה.

iftet – נסיכות, אני דורש לתקן, דרשו לי נסיכה, דחווף!

gilha – (מוסיקה 11) ואת כל מה שבניינו – תשמיד?

iftet – מה כבר יש לי להפסיק?

חם – צולק/ חמי האהבה – חומפשית.

כל יושבי התיבה מתעוררים אל ההפגנה.

הגמל - (מוסיקה 11) למי אכפת מעוז חפקיין?

התרנגול – או מה يولיד לו העתד?

חם – הרוב הוא כאן והוא מחליט

העכברה – תהי האהבה – חופשית.

כולם – לא, לא, לא נתן/ אותה, כאן להכחיד/ תהי האהבה/ ובעיקר שהוא חופשית/ למי אכפת מזעך תפקיך/ או מה يولיד לו העתד/ הרוב הוא כאן והוא מחליט/ תהי האהבה חופשית/ לא, לא, לא נתן/ אותה כאן להכחיד/ תהי האהבה/ ובעיקר שהוא חופשית.

הازעקה מטרטרת בעצמה. נח הלום משינה, ניצב במעלה המדרגות, מאחוריו, אשטו לולה. המומה מן המראות.

היונה – (בלחש לזרם) אנחנו את שלנו עשינו, חשבנו את שצירר היה להחשף, כתת תורו.

זרם והיונה ממראים אל הצהיר העליון, רוחקים מן העין.

צמד הгалיליות נוחת אל כפות ידיו של נח, מאירים את פניו, כפנס תאורה אישי.

נח – אני רואה כי המרצך כאן רב, אם כך נמשיך לעבוד על צינה שלוש.

זרם – (בלחש ליונה) סצינה?

היונה – תמונה במחזה, תמונה שאגב אני מאוד אוהבת.

חם – (לנץ) חזרת לילה? אתה מתכוון לחזרת תאורה או חזרה מלאה?

האריה – כל חזרה היא מלאה.

חם – (לאריה) מاز שקיבלת את מונולוג הפתיחה, אתה לא מפסיק להתחנן, אהה?

האריה – פרולוג בשביילר.

חם – (לנץ) כן, כמה קניתאותו?

האריה – קנה אותו? אני בסך הכל עושה את עבודותי נאמנה (מחיר לביאה) ובטע ובטח שלא עובר על תקנות התקנון.

לביאה – בזמן שוכלים כאן בוגדים זה בזה עם זה וזה, אנחנו לומדים טקסטים ומשחזרים מזסציניות ואת הקצב של הסטפס.

זרם – גם היא עברה ללוועזית?

נח – רבותי, אני מבקש, הזמן קצר והמלאה מרובה.

זרם – לחרוט?

היונה – ודאי!

כלם מתרגנים לחזירה, חלק שלופים אביזרים ותלבושים מארגז ההפקה ומתיישבים במקומם. את קירות תפארת פנים התיבה, מלאות הקרןנות של חיוט, אשר נעות ונראות כנכחות ברקע.

דוכיפת – (לנח) ומה עם אלה שלא משתתפים בסצינה שלוש?

צمر – עברית, אפשר?

נח – הפעם אני מבקש, להשאר עמנו, ולנסות להקשיב ולהבין מה שנאמר מאחורי המילים, את משמעותן, להקשיב לדרש ולא רק לפשט.

צمر – סוף, סוף, עברית.

שם – אני מבקש, שקט שם בבקשתו, אנחנו רוצים להתחילה.
קורא בקול מתוך לוח ההציג.

שם – "...כי ביום אכלתם מעץ הדעת ונפקחו עינכם והייתם כאלויהם יודע טוב ורע".
דיצה בתפקיד חווה, ניגשת אל עץ הדעת המדומה, צמד"י הקופים על כל סוגיהם מתוופפים לייצור מתח.
דיצה מושיטה ידה אל עבר התפוח האדום.

שם – "תאווה לעיניים".

הנחש – (בתפקיד עצמו) "אל פחד, חווה, אל חשש, התפוח, מתוק הוא מדבר"
דיצה קווטפת את התפוח המדומה.

קצב הקופים המתוופפים גובר.
דיצה נוגשת בתפוח.

יפת מנצח על מקהלה החיות.
אקלפה מרובה קולות נשמעת ברקע.

חם בתפקיד אדם, גלימת שעבים לכטפיו, קופץ למרცח הבמה המאולתרת.

היונה – (לצמר) אפשר לומר עליו הרבה דברים, אבל מכוער הוא לא!
חם מפתח את דיצה המבוהלת.

חם – למה עשית את זה? למה?
היונה – (לצמר) הבנת?

צمر – לא.

היונה – חווה עברה על חוקי התקנון.

צمر – איז?

היונה – וגרמה לגירושם מהמקום המוגן ביותר בעולם.

צمر – אזה... זה משל... ל...

היונה – בדיק.

צمر – (מצביע על יושבי התיבה) ואת בטוחה שהחיות מבינות את הנמשל?

האריה – (לנחש) "על גחונך תילך ועפר תאכל כל חייך"

גילה (לדייה) – "בעצב תלדי' בניים ואל אישר תשוקתך והוא ימשל בר"

התאו (לחם) – "בצעת אפייך תאכל לחם עד שובר אל האדמה"

שם – "ותפקחנה עיני' שנייהם וידעו כי עירומים הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגורות..."

נח מתתרום ממושבו, מפסיק את ההתרחשות בהנפ' יד ובהרמת קול.

נח – (לחם) זה רע, רע, מה אתה עומד ככה עם הידיים על המותן?

חם – אםא של שם אמרה לי...

lolha – אני ה��ונטי שתנסה להביע את הסערה שמתחוללת בלבך.

חם – מה? לצעוק?

נח – אתה רואה? אתה כל הזמן מתעסק באיך אתה משחק...

חם – כי אני שחקן.

נח – שחקן טוב לא משחק, שחקן טוב מבין את הפעולה המשחקית שלו. את המוטיבציה

צמר – שוב?

נח – שלו, אז הוא מקיים את המצב בו הוא נמצא.

חם – נמצא ולא משחק?

נח – מבין ונמצא. מקיים את המצב.

חם – אז אני לא מבין מה אני לא מבין.

נח – מה קורה לאחר שחווה נגסת בתפוח?

חם – היא אכלה מה שאסור היה לה לאכול.

נת – זה הפשט. מה הדרש אומר?

חפ – שעכשיו היא תדע....

נת – מתחכם....

חפ – ותתפתה..

היונה – לוחט

חפ – אהה, אני יודע, ותעזוב אותו ותבגוד بي.

זמר – (מתפרץ) ותעבור על כל חוקי התקנון!

כולם מביטים אל על, היונה וזמר נחבים בבהלה.

נת – (ליפת) יפת בבקשה?

יפת מרים ידי לאoir, מסמן לתצמורת החיות לתחילה נגינתם.

החיות מנוגנות על כל מוסיקה העשויה מפירוט, ירכות, ענפים ועוד אוצרות טבע המפיקים צליילים מוסיקליים יוצאי דופן ביופיים.

נה מסמן לרינה לתחילה שירתה.

רינה – (מוסיקה 12) ונגר אדם עם חווה/ וקוראים לה אהבה/ ונגר אדם עם חווה/

דיצה – ולליבי גונגה תקווה

רינה – ונגר אדם עם חווה

חפ – ולליבי גונגה שלווה

רינה – ונגר אדם עם חווה/ וקוראים לה אהבה.

הושאעל – (לנכח) אבל להיות עם בת זוג אחית? אני לא רגיל.

נת – גם אני לא, ומסתבר שהוא לא סוף העולם.

שפ – (מוסיקה 12) לא טוב להיות האדם לבדו/ אמר בורא עולם/ אהפש לו עוז כנגדו/ והוא יהיה מושלם.

לולה – חיפש אצל החיים ולא מצא דבר, החליט לחתול צלע מצלעותיו של האדם.

חפ – עצם מעצמי ובשר מבשרי, ולזאת יקרא – חווה.

נת – (בהתלבבות) תעטפו אותו, تستובבו סביבו, תתנו לו כח!

גולפ – (מוסיקה 12) **ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו אהבה/ ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו תאווה/ ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו התקווה/ ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו שלווה.**

כל המשתתפים, הסובבים את חם, חושפים במחול את היוצרות חוויה מתוך גופו של אדם. נח אינו מרוצה מהביצוע. התזמורת מפסיקה לנגן.

נחת – לא, לא, לא (לחם) לא בגליר, אתה דווקא משתפר.
האריה – יותר פחות מיותר יותר.

נחת – בבקשתה, (לשם) זה לא עובד טכנית, כל האפקט הזה, הכל כל כך גלי, הקהל לא יאמין לזה.
לביאה – באמת רציתי לשאול, אם כבר מדברים, אדון במא, זאת הזרמנות להעלות את השאלה שמצויה לי מזה הרבה זמן. למול איזה קהיל בדיקן אנחנו אמרים להופיע, אם כל העולם כולם, נמצא בעצם כאן בתוך התיבה?

נח מבולבל מעט.

נחת – (לאחר זמן) – אהבתי את השאלה, אבל אני חייב לומר שהסקנות כבר...
לביאה – הרגה חתול אחד, כן אני זוכרת, סליחה.

צمر – לרשותם?

היננה – ודאי.

נחת – יפת, בבקשתה, שב.
 יפת מנצח על התזמורת.

רינה – (מוסיקה 12) **ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו אהבה/ ונגר אדם עם חוויה/ דיצה – וללייבי גונבה התקווה**

רינה – **ונגר אדם עם חוויה**

חם – וללייבי גונבה שלווה

רינה – **ונגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזו אהבה.**

צمر – (ליונה) אז הם הבינו את חשיבות ההזוגיות?

היננה – אם לא כתע, אז מחר, זוחי דרכו של נח, ואני מכבדת אותה. אתה יודע, תמיד אהבתי את המחזות של. אפשר לחזור לעמך הבקרה?

צمر – רגע, עוד לא הכרתי את חוויה שלי, את אהובתי.

היונה – בביקור הבא.

היונה וזמר נעלמים, דרך ה策הר העליון. החזרה נמשכת.

סולם – (מוֹיִקָּה 12) זגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזה אהבה/ זגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזה אהוה/
זגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזה תקווה/ זגר אדם עם חוויה/ וקוראים לזה שלווה/ וחוויה גרה עם אדם/
וכך באהה הזוגיות על העולם.

במקביל לשירת המשתתפים, זמר והיונה מרחפים באוויר בדרכם חזרה אל ענן בקרבת היונה.

היונה – רק בזכות זה המלצתי עליו, כי יש משחו בכתביה שלו, כל כך עדין, הוא אומר, דברים חשובים
 אבל לא זורק אותם בובום אל תוך הפנים, הוא נותן לקהל שלו את האפשרות לחשבו, בלבד, לאט. אתה
 בא לראות מהזה שלו, ואתה יודע שתמיד תצא עם משחו הביתה...אייזה ערך מוסף...

זמר – באמת? טוב, אני לא כל כך מבין בתאטרון.

היונה – לא צריך להבין, צריך פשוט להאמין.

היונה וזמר נעלמים מבין העננים. שירתם של משתתפי החזרה הבוקעת מתווך התיבת, נמוגה עימם.

תמונה 9 - שניים

תיבת נח – פנים – לילה

הצעקות שבוקעות מחדרם של נח ולולה, לא מאפשרות לחיות ושר בני האדם, להרדם.

לולה - ... האזניים שלי להטוו... כך אתה מדריך את השחקנים שלך? כך אתה מכשיר את הבנים שלך?
גם לזה לדעתך צריך כישرون?

נח – מסתבר.

לולה – (מוסיקה 5) מה זה **כישرون? שיתוף? מה זה שיתוף? אהבה? מה זה זוגיות? התחשבות? מה זה ההתחשבות? נאמנות? ונאמנות, זה כישرون?**

נח – מסתבר, שגם לרטון כל הזמן, צריך כישرون. את חושבת שאין מרגיש רע גם כך? נשוטוי אשר נכחדו עם המבול, אין אשמות במאמן, זה אני האשם, אני אכלתי מהפרי האסור והן נעשו. רק בזכות התקנון אני מבין כת, את חשיבותה של זוגיות אחת ומתקידי להנחיל זאת לכל יושבי התיבה, בכל דרך אני יכול, גם אם נזכרתי בכך מאוחר מדי לטעםך.

לולה – (מוסיקה 13) **העולם קרסים בכף ידי/ אין עוד ענף של עץ זית/ גם אהבתנו כבר אינה בבית/ הבית שגמ הוא איננו עוד/ אילו יכולתי/ לשמעו שוב את השיר במתנה/ אשר כהבת לי על מסירות ונינה/ באוטוليل כפור וצינה/ שם בהוננה/**

נח – ממטרים מכם את עיני/ אין אוושת רוחות/ רק סערות ומלכודות/ גם הזיכרונות אינם צפונים עוד בעומק הלב/ ולומר לך **שאני עדיין אוהב/ העולם קרסים בכף ידי/**

נח מושיט את ידו אל עבר לולה העצבנית.

לאחר זמן היא מתרצה ואוחזת בידו, נרגשת.

לולה ונח – **וזהו מזלי/ שאח (אתה)/ כאן לציי.**

נח ולולה אוחזים ידיים, החיים ובני האדם נרגשים, כל הzacב צועק מעבר לקיר.

כלב – **עכשו נשיקה! נשיקה!**

כל החיים ובני האדם מעודדים, נח ולולה נבוכים.

נח – אפשר קצת פרטיות בתיבה הזאת?

כל החיים ובני האדם צוחקים, נח נושא לולה.

נח – **(בלחישה) סליה.**

דיצה – **(לחם) שמעת? תלמד ממנו!**

חפם – סליחה אהובתי (מתנשקים, כולם מסביב נאנחים), אני שלך ורק שלך לנצח.

דיצה – לא צריך להגיזו!

הצב ובת זוגו, זוחלים בקידמת חדר המנוחה.

הצבית – (לצב) הכל אנחנו מפסידים, הכל.

הצב – כי את זוחלת.

הצבית – זה מה שיש, שמעת את התקנות, אין יותר החלפות.

הצב – כי אין עם מי.

הצבית – בעולם החדש, חומד, כל היישן – חדש!

נח מכסה את לולה בעדינות, בשמיicit העשבים. מביט אל זוג הצבים הזוחלים אל עבר יצועם.

נח – (מוסיקה 14) שניים, רק שניים/ זוג מהשמיימם/ מנסים לשרווד, עדין/ לא לשקווע/ לא לטבווע/ בעומק המים/ להשאר כך/ רק שניים/ בנתאים.

הצבים – (מוסיקה 14) שניים, רק שניים/ זוג מאושר/ מתעלמים מן העבר/ לא לשקווע/ לא לטבווע/ לחבק את שנתר/ ולחייב אל המחר.

נחナンח, נשכ卜 לצד לולה. זוג הצבים מטפסים סוף סוף אל יצועם.

הצבים – (מוסיקה 14) רק שניים בנתאים/ שניים, רק שניים/

חולפם – שניים, רק שניים/ מנסים לשרווד, עדין/ לא לשקווע/ לא לטבווע/ בעומק המים/ (מוסיקה 18)/ להתמיד/ להיות מעל המים/ תמייך/ מעל המים/ להקפיך/ הראש מעל המים/ מעל המים/ תמייך.

תמונה 10 – כנפיים של מלאך

ען בקרת היונה – יומן

זמר שורק בעצבות (מוסיקה 14), שירת המלאכים מלאה אותו בשירת אkapלה נוגה.
לאחר זמן, היונה, כרגלה, מפתיעה.

היונה – או שמחים כאן, או שעצובים כאן, אבל אף פעם לא ממש עובדים כאן.
המלאכים פונים במחירות אל שולחות הבקלה והניתוב.

זמר – (ליונה) מה יש לעשות? הכל רגיל, מבול.

זמר מצביע על עבר המ██ים, על פני המ██ים מופיעות תמונות אילמות של המבול הבלתי פוסק.

היונה – עדין לא ראית כלום? (זמר מהנהן לשיליה), קצה של עץ? ענף? עליה? על?
היונה מבחינה במצוקתו של זמר.

היונה – האמת זמר, אתה יודע, הייתי רוצה לעוזר, אבל כל השיחות نفس האלו... זה לא אני.

זמר – המשע אל התיבה וכל הזוגות, זוגות זהה, זה השפיע מאד עלי, אני מתגעגע אל אהובתי.

היונה – איך אתה מתגעגע, אם אפילו אין לך יודע איך היא נראה?

זמר – זכותי להתגעגע וזכותי לאהוב.

היונה – תאמין לי זהה לא הכל גן של שושנים, אבל هي, יש לי שהוא שייעודד אותך, שייאתגר אותך.
זמר – מה עכשו?

היונה – אתה זכר שמוני היה כח החלוֹץ שלי?
זמר מהנהן לחיבוב.

היונה – מצוין, כי הגעה השעה.

זמר – להיות כח החלוֹץ שלך?

היונה – לבדוק את השטח. מקרוב.

זמר מצביע על המלאכים, המצוטטים לשיחתם.

זמר – והם, כוח חלוֹץ של מי הם?

היונה – הם לא מסוגלים לעשות את מה שאתה יכול לעשות.

זמר – אבל הכנפיים שלהם גדולות וחזקות מהכנפיים שלי.

היונה – שוב העסוק זהה עם הכנפיים שלهما? זמר, מתי תבין? כנפיים של מלאך, זה מצרך מאד מבקש ויקר ערך.

זמר – חבל, זה יכול היה לעוזר.

היונה – אתה יודע כמה קשה היום להשיג זוג כנפי מלאך מקוריים? יד ראשנה? זמר מביט בиона בשקטה.

היונה – טוב, טוב, אנסה.

זמר – תודה

היונה – שש... אני בתיקשו.

המלאכים מעודדים את זמר במבטם.

זמר – (ליונה) אז?

היונה – (מוסיקה 15) כנפיים של מלאך?

זמר – כן אני מוכחה

היונה – את כנפיך שכח

זמר – כן?

היונה – הנה הן קה/כנפיים של מלאך

זמר – וואו הכל מובטח?

זוג כנפי מלאך מרוחפות באוויר, חגורת סביב זמר, ממשחקות עמו משחק.

היונה והמלאכים - (מוסיקה 15) כנפיים של מלאך/ כנפיים של מלאך/ את כנפיך שכח/ אתה תMRIIA/ אתה תפלה.

המלאכים מובילים את צמד הכנפיים אל עבר זמר, המוכן להצמדתו לגבו, כבטקס חלוקת דרגות.

המלאכים – (מוסיקה 15) כנפיים של מלאך

זמר – זה בטוח? זה מוכח?

היונה – קבוע, מהורי גגב, כן

המלאכים – הן רק שלד, עכשווי/כנפיים של מלאך

זמר – זוגרלי מובטה?

ה מלאכים מסיימים את מלאכת הצמדת הכנפיים, זמר מצדיע אל היונה בהוקרת תודה.
היונה – (בדראמיות) צא אל המסע, זמר יקר, תור אחר הארץ כולה, ראה אם כלו המים, אם צמח לו עץ קטן של זית.

ה מלאכים מצמידים מצלמה לצווארו.

זמר – לא רוצה.

היונה – חייב, איך נעקוב אחר המראות, ללא המצלמה שעל צוארכך?

זמר – זה כמו פעמון שטולאים על צוואר הכבשה, שלא תאבד.

היונה – דימוי מדויק. רجل עבורי ככבה נאמנה, ושוב עם בשורות טובות.

זמר – כתע, כשייש לי ארבע כנפיים, ארבע על ארבע, זה חייב להצליח, לא?

זמר מרוחף מלא תקווה, מנסה את ארבעת כנפיו.

ה מלאכים – (מוסיקה 15) **כנפיים של מלאך/ כנפיים של מלאך/ את כנפיך, שם/ אתה חזק/ ודרך הצלחה.**

זמר נעלם בי העננים, ובזכות המצלמה לצווארו, אני חוזים במסעו על פני כל המסכים.

היונה – שלא תעוז לאמוד לי אוטו, אל תעצמו עין, זאת אחריותכם.

מלאך 1 – לפקודתך, היונה הממונה.

היונה מרוחפת, נעלמת בין העננים. ה מלאכים מנתבים את מסעו של זמר בין המסכים, ומלוים בשירת אקלפה רבת מתח.

אני צופים באנימיצה ממוחשבת, בזמר המרוחף מעל המים. הרוחות נשבות נגד ציון מעופו.

זמר – (אל המצלמה) הממטרים קשים, המבול בשיאו.

מלאך 1 – ימינה, ימינה, תסיט את כנפיך ימינה, זמר שומע? עברו?

זמר – שומע, שומע, אך הרוח קשה.

ברקים ורעים מתעתעים במעופו של זמר, המנסה בעזרת כנפי ה מלאך, להתנגד לסחיפה הרוח, ונזהר מן הגלים הגבוהים.

זמר – (אל המצלמה) אין סיכוי ליבשה, בטח לא לצמחייה.

מלאך 1 – יהיה חזק זמר, אנחנו איתך.

מלאך 2 – אתה אחד משלנו

מלך 3 – אחד לungan כלום, כלום לungan האחד.

זמר – חבל שני לא יכול לרשום את זה, תרשמו במקומי, לוח האבן שם שלא א...ש...כ...ח... טוב?

אחד המלאכים חורט את החידוד בלוח ההפקה. על המסכים, זמר צולל אל עמוקי המים, בעות אויר סביבו, הוא נאבק במים הסוחפים, מוציא ראשו מן המים, פוקח את עיניו. המלאכים נשימים לרווחה.

זמר – (אל המצלמה) המפלים, המפלים סוחפים, הכנסיים רטובות, הפעלתה את הכנסיים החילופיות...
כלומר... את הכנסיים של'... המקוריות...

מלך 1 – תנסה להמנע מרטיבות... זה מכבד על...

זמר – אני שוב מדרדר, נופל, צולל, אל המ- צו-לות

מלך 1 – (לחבריו) ידעתי שהה שיקחה, הכנסיים מלאות במים.

מלך 3 – (לזמר) זהה זמר, זהה, אתה חיב (מוסיקה 8) **לגבור על זעם המבול/ על ממטרי הגשם/
לחוץ את הגבול/ את מעבר הגשר.**

זמר – (מוסיקה 8) **לשאת תפילה/ אל המסך היורד על העולם/ היעלה שוב להדרן?**

זמר נלחם אל מול פגעי הטבע, לפרקם אנו רואים את דמותו מרובעת הכנסיים חולפת בין העננים, ולפרקם אני רואים אותה נאבקת בשידור ישיר מעל המסכים. המתה רב.

מלך 2 – זמר, זמר, שומע עbor?

מלך 3 – גם אני איבדתי אותו

מלך 1 – אני לא רואה אותו, למה הוא סטה ממסלולי?

מלך 2 – הממטרים גוררים.

ازעקת התיבה מחרישת אוזניים, כלום מנתבים את המסכים לשידור מסיפון התיבה. היונה מבוהלת, מרחפת, בחזרה אל ענן הבקרה, נוחחת, כלום מביטים אל המסכים בשתקה.

היונה – (לאחר זמן) אני לא רואה מה קורה?

על המסך, נח רץ בבהלה אל פינת הסיפון.

היונה – זה נח, מה הוא שמע? מה הוא רואה?

נח מתכווף אל פינת הסיפון.

היונה – תתקרבו אליו, זום, זום אין לנח.

נח אוסף לידיו את זמר המperfפ, רטוב ופצוף, ויורד דרך ה策הר העליון, בעזרת סולם החבלים אל פנים התיבה.

זמר – (לנוח בהתרgestות) אין... אין... אין ישנה... אין צמחיה... המים רק... עולמים... עולמים... עולמים... זמר שותת דם. נח מנוח על הדרגש בחדרו. לולה מנסה לעזור את הדם הזורם מראשו של זמר, בעזרת אצות יבשות.

זמר – (לנוח) באתי... באתי.... להכיר את השרקנית... בת זוגי...
היונה – (אל המסר) טעות, טעות גדולה (אל המלאכים) בגלל זה הוא סטה ממסלולו?
זמר – היא יפה?

נח – (ללולה) הביאי את השרקנית, ללא מהומה, ללא הפצת שמוועה! בדממה!
 לולה יצאת.

מלאר 2 – (חנק מדמעות) זמר, תהיה חזק
מלאר 3 – זמר, אנחנו איתך.

זמרナンח, היונה פורצת בבכי קורע לב.
היונה – (למלאכים) תסגורו את המצלמה שלו, בבקשה, אני לא יכולה לראות את זה יותר.
 התמונה נעלמת מן המסכים. לאחר שתיקה ארוכה. היונה מנגבת דמעותיה. מרחפת אל על, נעלמת בין העננים, שיירת המלאכים מרחפת אחרת. מלאר 1 מרים את לוח ההפקה של זמר, נושאו בידו.

מלאר 1 – (לחברו) ומיתעד עכשו במקומו?
מלאר 2 – זה מה שמטריד אותך עכשו? אותו מטרידה יותר העובה שהכניםים שלנו לא חסינות. ראיית מה קרה לו? עוד העניקו לו זוג כנפיים חדשות, שעברו את כל בדיקות התקן. אנחנו הבאים בתור יגיד' זהה בהחלט לא משמח אותו.

אחרוני המלאכים נעלמים מעיננו. דממה. לאחר זמן, קולות החיים ובני האדם המתאימים בתוך התיבה, במסגרת החזרות למופע פתיחת העולם החדש, נשמעים למרחוק.

קווות – (מוסיקה 1) וכשנשוב מן הרוחות, מן הגשים/ הנובל להיות כישווים, כאחים?/ הנובל לקויים באמונה/ את חזונה של היונה/ הנובל?

תמונה 11 – ליהוק מושלם

תיבת נח – פנים – יומן

לולה שבה אל חדר המנוחה, כשהשrankנית המבויה לת ישבת על כתפה. הוא מביטות אל עבר נח, האוחז בידו את זמר המת.

נח – (לשrankנית) הוא מסר לך את אהבותנו... הוא סטה ממסלולו, כי הרגיש שהגיעה העת לומר לך זאת...
אר... (מוסיקה 9) איזל זמר זמר/ כי אותך לא נשכח/ זמר, זמר מלך מהזמר/ שrankן שהוא כמו אַח.

מספר חיות אשר השמואה הגיעה לאזניה, נדחקות מאחוריו לולה והשrankנית.

השrankנית – לא ידעת ששהוא כל כך יפה...

נח – כן, גם זו זה היה חשוב... אלו היו מילוטיו האחרונות, היא יפה? הוא שאל, היא יפה?
 דמעות השrankנית זולגות מעיניה הסגולות.

החיות, לולה, השrankנית – (מוסיקה 9) זמר, זמר, מלך מהזמר/ שrankן שהוא כמו אַח/
נח – (מוסיקה 9) זמר, זמר כי כך/ אותך לעולם לא נשכח...

ראש קריונות עידוד והמולט שרים נשמע מבטן התיבה. נח מרימים ראשו, מביט ביאוש אל לולה.
 באולם החזרות מהומה, שם ושם נאבקים כבצירת איגור בעידודן של החיות.
 הג'ירף אוסף את שטרות הכסף, במסגרת ההימור על המנצה. יפתח מנגינה לצד הפתח.

יפת – (בצעקה) אבא, אבא מתקרב!

כלם נחפצים ומעמידים פניהם כלפיו הם בשעת חזרה, רק חם ושם ממשיכים בקרוב ביניהם.
נח – (לבניו) אתם לא מתבבישים? זמר, קיפד זה עתה, את חייו, למעןנו, ובמקום לכבדו אתם מתגדדים
 ומתקוטטים לשיפור תאות הימורים שלכם? (לכולם) זה מה שאתם עושים עם ההקצתה שקיבלתם? כך
 אתם מנהלים משק תיבה חכם?

יפת – לא היירנו, כלומר כן היירנו, אבל עכשו הם רבים באמת.

נח – אתם לא לומדים דבר, אהה? (לשם) אתהזכור את המשפט המסיים בסצינה שלך עם הבל?
 "לפתח חטא רוץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו?"

שם – כן, אבל נמאס לי לוותר לו כל הזמן.

חם – אז זה אני שמתחיל?

יפת – לוחקת לתפקיד של קין ואתה מתפללא? אתה ממש טיפ קאסטיינגן.

חם – טיפ קאסטינג. אני אראה לך מה זה טיפ קאסטינג!

חם מתנפל על יפה, מכח בו, החיות שוב צהלות ומעודדות.

האריה – (לביאיה) מגע לו, מה הוא מקלל אותו?

הלביאה – טיפ קאסטינג זו לא קללה, פירושו – ליהוק מושלם, טיפשון.

האריה – טיפשון, זו גם לא קללה?

הלביאה – כזה בא ממי, ודאי שלא!

נח מפריד בין בניו הניצים.

נח – נמאס, נמאס (לcolm) מכולכם שבוע עד שלמדתם לכבד את לוחות הזמן, כיבו אורות עשר אף אפס, השכמה אף שיש אפס, שלושה ימים עד שלמדתם לאכול בפה סגור, ואת חשיבותה של התקנה "אין מישין בשעת הסעודה"

הפיל – כי לא יכולים, הפה מלא!

קולם צוחקים, נח מגבר את קולו.

נח – חמישה ימים לך להבין את האיסור להתנשך בפומבי ובטע עם מי שאינו מסוגכם, כלומר בת או בן זוגכם.

הג'ירף מנסה לומר דבר מה, נח קוטעו

נח – יומיים להפסיק ולהפריע בחזרות, ועודין יש מי שלא מציביע וմבקש את רשות הדיבור

הג'ירף – סליה, בוז

נח – שבועיים ללמידה בעל פה את הטקסטים שלכם, חדש לכבד אחד את השני, להפסיק לדרכו זה על היבולות של זה. לא לאחר, לא לעוג, לא להוציא דיבחה, לכבד את השונה, להפסיק לרכל ולקלל ולהשתולל, לדעת להבין, להיכיל ולקבל.... זה את זה... זה את זו... אדם לאדם – אדם והחי לכל חי. אתם אפילו לא מקשיבים למצאה פיכם, לתזוכן שירותכם, לא חוקרים את משמעות המילים, ומיללים גבירותי" ורבותות", מובילות למעשים (לשם) זוכרים! על מה ביקשתי ממך לעבוד?

שם – לא לחשוב יותר מדי, לדעת להביע רגשות.

נח – יפה.

שם – זה מה שעשית, אתה משגע אותי, עכשו אחרי שהחטfty לアイדiot זהה...

חם – הי' תזהר!

שם – אתה מבקש ממי להתפקיד, להפנים, לחשב לפני שאני מביע את רגשותי?

נת – רגשות, לא אלימות. (לחם) ואתה לא יכול לספור עד עשר כמה שלימדי אתה, לפני שאתה מרים יד על מישהו? זה כל כך קשה? להתחליל (דופק על ראשו) להפעיל את הקופסה? (כולם צוחקים לפת) מה מצחיק?!

יפת מסמיך, משתתק.

נת – ספר, גם אני רוצה לzechok, מה אתה מסמיך? לא דיברנו שהביטחון העצמי שלך טעון שייפור? האריה – כן, הוא זה שאינו יודע לשאול.

הצפרדע – הוא התם.

האריה – מה פתאום.

לביאה – (מצביעה אל חם) הוא התם!
(מצביעה אל שם) הוא החכם.

הגירף – (מצביע אל יפת) נכון, זה, זה שאינו יודע לשאול.
הסנאית – (מצביעה אל חם) הוא הרשע.

חם מנסה לתפוז את הסנאית המבוהלת, מהומה.

חם – רשות? אני אראה לך מה זה רשות!
האריה – מישחו חייב להיות הרשות.

הסנאית – (לחם) שלא תיגע בה, רשות, אתה שומע?!

הסנאית – אני ממש משקשתך.

נת – שקט!

מהומה פוסקת.

נת – (לאRIA) להבא נצור את לשונך.

הנשר – בדיק, הוא חושב שהוא מלך החיים.

נת – אף אחד כאן לא מלך האדם או, מלך החיים.

הנשר – (לאRIA) אמרתי לך.

נת – אתם לא מצלחים לציית לחוקי התייבה וכבר פניכם למלוכה? לאחר מאה ימים, על היבשה, לאחר שיבדקו כל המעשים, לאחר מהה ימי חסד, אולי אז נדע מי ינהיג את מי. וכך אני רואה את המצב, אני בספק אם ימצא איז מישחו הרاوي למלוכה ולהנהגה.

הנשר – את בני האדם – אתה.

נַח – אני לא, זה חייב להיות אחד מצאצאי...מיורשי... ממשיכי דרכיו, אולי...

mbit al bniy bmeio

הnbsp; – ואני מלך חיות השמיים

האריה – אז מה אכפת לך שאהיה מלך חיות היבשה?

החזירונית – לי אכפת.

האריה – מי את בכלל?

החזירונית – חזירה, גם לי יש סיכוי.

הగירף – את נקבה

החזירונית – ואיפה השווין? (לנח) צודק, הם לא לומדים כאן דבר.

הלביאה – חנפנית

החזירונית – בלואה

הלביאה – מסריחה

החזירונית – מתנשאת

הלביאה – אני אראה לך מה זה מתנשאת! (לאריה) מה זה מתנשאת?

האריה – (צוחק) אתה שחשבת את עצמה.

הלביאה מזנקת אל עבר החזירונות, החזירונות נמלטת בצעקות, החיות מעודדות, נח שורק באצבעותין. כולם דומים. מבוכה.

נַח – זה לזכרו של השרקן, וככשו, כולכם אל התאים, מרותקים עד שאקראי לכם.

כולם עוזבים בדממה, נח עוצר את בניו.

נַח – לא אתם, אתם נשאים כאן, ועד מחר, ארבעה לוחות, כל אחד, לא פחות, לא יותר. (לשם) מה ראיינו כשבתיבת היינו (לחם) מה עשינו כשבתיבת היינו (ליift) מה היינו כשבתיבת שהינו.

יפת – זה לא הוגן, שלי הכי מסובך, פילוסופי כזה.

נַח – האחים שלך יעזרו לך.

יפת – ממש.

נח יצא עצבni. שלושת הבנים, מוחם קודח, מחפשים את משפטi הפתיחה לחיבוריהם, חורטיטים איש איש על לוחותינו.

שם – (מוסיקה 16) מה, ראיינו?

חם – מה, עשיננו?

יפת – כשבתייבב, דיבינו.

שם – כל כך הרבה, רע

חם – כל כך מעט טוב

יפת – כל כך מעט לספר

שם – כל כך הרבה להרווות

שם, חם ויפת – מה היינו, מה היינו
כשבתייבב, שהיינו
היינו בעיקר
בכדי להקים את המחר.

יפת – לא?

שם, חם ויפת – כי את התיבה בנינו
ובכך זכינו
לומר שבhalbט

שם – בהחלטת היינו, זה מה שאני חורת!

שלושתם חורטיטים בהתלהבות.

שם, חם ויפת – (מוסיקה 16) את התיבה בנינו / ובכך זכינו / לומר שבhalbט / שם, בהחלטת היינו / מה ראיינו, מה עשיננו / איפה טעינו? / הפנוו / סבלנו / ובעיקר הבנו / שיש עוד הרבה לעשות / והרבה לשפר / וזה קצת גדול علينا / לא נشكر / כי להיות נבחר / זאת אחריות כבדה / ובעיקר / כשאתה אמרת / להנהיג את המחר /

במקביל, נח בתאו, לולה לצדיו, קורא באחד הלוחות.

שם, חם ויפת – אנחנו שם, חם ויפת / זכינו להזדמנות נוספת / אנחנו יפט, שם וחתם / בהחלטת היינו שם / נח – (כמקריא) את התיבה בנינו / ובכך זכינו / לומר שבhalbט / כן בהחלטת היינו (ללולה) זה מטופש לולה – אבל נכון.

האור עולה על התאים כולם, ראשי החיות מציצים בין הצלורים.

כולם – כן, בהחלטת היינו כאן/ עם יפתח, שם וחם/ זוכינו להזמנות נוספת/ עם שם, חם ויפת/ בתקווה
שהלומנו יתגשם/ עם יפתח, חם ושם/ ושלא ישכחו את שעשינו/ ובעיקר שיזכרו, שבהחלטה הינו.

שם, חם ויפת – מה ראיינו, מה עשינו ואיפה טעינו?/ הפנמנו/ סבלנו/ ובעיקר דברנו/ שיש עוד הרבה
לעשנות/ והרבה לשפר/ וזה קצת גדול לנו/ לא נشكر/ כי להיות נבחר/ זאת אחריות כבדה/ ובעיקר/
כשאתה אמרת/ להנהייג את המחר/ אבל העיקר שהינו/ כן, בהחלטת היינו/ וזה מה שאני חורת/ היינו
בהחלטה!

תמונה 12 - מנהיגות

תיבת נח – פנים- לילה

اذעקה התיבה, מחרישת אוזניים, נח קם בבהלה מיצעו, נעטף בחלוקת אמות הים התלוי למאשותיו, רץ במסדרון העlion בכדי להציג את השרקנית משינוי הטורפות של הנמר המצו.

נח – הנה לה!

הנמר – נמאס לי, אני רעב, אני חייב לאכול בשר, הצמחונות הزادת מוציאה אותי מדעת!

נח – זה אסור בתכילת האיסור!

הנמר – אבל בן הזוג שלו מת, השרקן שלר, זמר, היא לא שווה דבר בלבדיו.

השרקנית – אני שווה, שווה!

הנמר – למה? הרינו כולנו כאן במעבדת פרו ורבו (מצליה לנגור בשרקנית הצעחת), ובלי בן זוגך, איך יהיה לכם המשך?

נח קופץ מן המסדרון אל עבר הנמר, משחרר את השרקנית משינויו.

השרקנית – יורד לי דם, הוא באמת גנס בי!

הנמר – מה חשבת? שהתבדחת?

اذעקה התיבה, שוב מחרישה אוזניים.

נח – (לנמר) תזהר ממוני, זאת אזהרה אחרונה!

נח רץ אל עבר המסדרון הפנימי.

השרקנית – (אחר נח) הי! מי ימරח לי יוד? מי יחשש אותו?

הנמר מביט בה בהtagרות.

השרקנית – (לנמר) שמעט? אם תגע בי, אתה גמור!

נח פורץ אל תאם של יפת וגילה, ומוצא את יפת מתיפורח בבכי, מצביע אל עבר רעינותו.

יפת – היא הכתה בי, היא אלימה!

נח – (לgilah) כמה פעמים אני צריך לומר – די לאylimות!

יפת – היא לא משתתפת בתמונה של קין והבל, אז היא לא מבינה שזה אסור, שזה מוביל לאסונות!

נַח – (לגילה) תנשמי עמוק (גילה נושמת), יותר עמוק (גילה נושמת), יפה, תשחררי את הידיים (מדגמים), כן ככה, תשחררי, תשחררי, תנשמי, תרגעי (גילה חוזרת אחר מעשיו), ולנשים ולשאוף, ולנשים ולשאוף.

הاذקה שוב מחרישת אוזניים.

נַח – (לגילה) תנשיכי בתרגילי ההרפיה, מיד אשוב אליו (ליפט) אתה אל תעצבן אותה (לגילה) כן, ככה, יפה...

נח שוב רץ במסדרון, פורץ אל המטבח העולה בלילות, צמד הקופים עומדים מן הצד מפוחדים.
הקוף – לא עשינו כלום.

הקופה – רק רצינו לחם מrank.

נח מכבה את הלילות, בעזרתו עפים יבשים, הצוראים בצד, ומשמשים כמטפי ציבוי. לאחר זמן נתן את הצורך לקוף. האذקה שוב מחרישת אוזניים.

נַח – (לקוף) הבנת? ככה, קדימה, נראה לי שיש עוד הרבה שריפות שאני צריך לכבות הערב.
נח רץ במסדרון, פורץ לתא אפוף עשן, הגמל ובת זוגו מפוחדים.

נַח – מה? אתם חרשם? כמה פעמים אמרתי, אסור לעשות? ומה עם השלטים? העישן בתוך התיבה, אסור, אתם עיורים? חזז מזה, זהה מאד לא בריא.

הגמל – אבל זאת נרגילה!

נַח – אותה הגברת בשינוי האדרת. מה אתה חושב? שעישן נרגילה יאריך את ימייך? נבחרתם היחדים ממיינכם, זהה מה שאתם מבקשים להביא לעולם החדש? الرجال ינסים ומחלות ישנות?
הاذקה שוב מחרישת אוזניים. נח רץ לאורך המסדרון ומגלה בפינת הארונות את צמד הסוסים, רטבים ורעדים מקור.

הסוע – (לנח) התפוץ צינור. והמים, דרך הצוואר, היצפו את האורות, אך ברחנו.
נח ממשיך אל עבר האורות.

נַח – (לאחריו) אז מה? מה הבעיה לסגור את השיבר?

הגמל – (בڪול אל נח) איך? עם הרגליים השמאליות שלי? (לבת זוגו) ובכלל מה אני אינסטלטור?

הاذקה שוב מחרישת אוזניים, התיבה מטיללת מצד לצד, החבותות בדפנותיה קשות ורוועשות. כל החיות ובני האדם, מפוחדים, יוצאים מן התאים בבלהה, מתגודדים במשטח המרכז.

חָם – ידעתי שבסוף נמוות!

גִילָה – עולם חדש? סיפורו מעשיות.

יפת – (מוסיקה 2) אוטות ומופתים!

דיצה – כל החזרות לשוא, כל האימונים.

לולק – נח! נח!

שם – הוא עוזר לזרם? מה הוא כבר יכול לעזור לנו?

רינה – הוא לא יכול לעזר אפילו לעצמו.

הגמל – הוא רק צועק שלא געשן

הקוף – שלא נבשל

הנמר – שלא נאכל

גילה – שלא נרבץ

לולה – הוא מנסה שלא נverb על החוקים

האריה – ואנחנו עוברים, זהאת התוצאה

הלביאה – ואנחנו שוב נענשיהם

החזירונית – אז עשיו בגלכם, גם העולם החדש נהרס!

נח מופיע במעלה המסדרון, רטוב ומותש.

נח – העולם החדש, עדין לא קיים, אנחנו עדין בעולם היישן חברים, אתם עדין מתנהגים כמו כל חוטαιו, אשר עונשם בא על ראשם באשמתם.

השרכנית – אבל אנחנו עושים מאמצים, נח, אנחנו מנסימים.

נח – נראה לא מספיק (מוסיקה 7) כשבכל פנות התיבה/ הרוח מכה/ האם זה רק אני היודע/ כי זעם המבול/ וממטרי הגשם/ הם ח齊ית הגבול/ הם לנו גשר/ אל המסך היורד על העולם/ היעללה שוב כהדרן, מהר?

שם, חם ויפת, שלופים תופים ומעודדים את החיים ושר בני האדם, בשירה הפולחנית, המחזקת, המעודדת.

콜ם – (מוסיקה 8) מעל המים, מעל המים/ זה טוב להיות תמייד/ מעל המים/ להתמיד/ להיות מעל המים/ תמייד/ מעל המים, מעל המים/ זה טוב להתמיד/ להיות/ מעל המים/ תמייד.

בזמן שהחיות ובני האדם מתנהגים בפולחנם, נח פונה אל פינטו, שלוף את צמד הгалיליות מכיס כתונת אצתת הים שלו.

נַח – (לଘלליות) הגעה השעה... לפि החישוב שלי, זה הליל השלישי ותשע. זמר לא צלח את המסע אחר ענף עץ החיים, והיונה הממנונה מתהמתה משם מה, על כן חייבים לעשות מעשה. יושבי התיבה צודקים, יתכן ואלו (מוסיקה 2) האותות והמופתים, אף אם לא, למען, למען עתידנו, הגעה השעה לתור אחר המחר. אתם איתני?

חי וחייה – ודאי!

נַח – באש ובמים?

חי וחייה – בעיקר במים!

נַח – אז אחרי!

נַח מטפס בסוללים החבלים אל חדר המנוחה שלו, מתחת למצע העלים היבשים, הוא שולף את כנפי המלאך של זמר.

חיה – (מופעת) חכם מאד.

תִי – רק אתה יכול לחשב על זה.

חי וחייה – (מוסיקה 15) כנפיים של מלאך

נַח – אני מוכרת

חי וחייה – את זרועותיך פתח

נַח – כך?

חי וחייה – הינה הן, קח, כנפיים של מלאך. אתה תMRIIA, אתה תפרא.

נַח מצמיד את כנפי המלאך לגבו.

חי וחייה – (מוסיקה 15) ניזחונך מובטה/ כשלגבק/ כנפיים של מלאך/ כנפיים של מלאך/ אתה מוכרת/ את זרועותיך פתח/ אתה תMRIIA, אתה תפרא.

נַח מניף את ידיו, וממריא אל תוך החשיכה. צמד הଘליות נצמדות אל כתפיו, מאירות את פניו.

המראה אפקט התאטרון השחור, ממטרי הגוף והרחות מסווגנים סביר באורות ניאון זוהרים, עצמים מרוחפים לבן.

נַח – (אל חי וחייה) שימו עינכם, לענף עץ חיים, אל הזריחה, אל הקשת בענן.

עצמים לא מזוינים עפים סביבם. נַח נושא תפילה.

נַח – (מוסיקה 17) אני קוורא לך בימים/ נפשי יוצאת לך בלילות/ ממריא על פני עשרות צליליים/ ותך אחר המנגינות/ אותוך גם להרים/ שיר השירים/ אותן גם ניסים/ בשלה צבעים.

חי – הקשת, הביטו, בענן הקשת!

אפקט הקשת בענן, צומח עמוקה הבמה, פורח ביופיו, דמעות בעיניו של נח.
נח, חי, חייה – (מוסיקה 17) אל היום הקשת לה עולה/ את יופיה עוטפת תהילה/ סוד ומחילה לה/ זוהר
 ותילה/ זה האור שלך/ אלה המשאלות.

ענף עץ זית זוהר, מרוחף מעליים.

נח, חי, חייה – (מוסיקה 17) מזרחה הקשת לה עולה/ וכל כולה – תפילה

חי – אור, אור אני רואה!

חייה – אני רואה!

נח – היזהרו.

נח, חי וחייה נזהרים ממתח ענפי הזית. נח קוטף ענף, צוהל הילד. דמותו ושתי הגחליליות שעלו כתפיו
 ממריאות אל תוך המסר המרכזי שבענן בקרבת היונה.

תמונה 13 – ענף עץ זית

ען בקרת היונה – יומ

דמותו של נח, מריח גיבור על, ובידו ענף של עץ זית, כנפי המלאך שלגבו פרושות ואיתנות. הglichליות הצמודות לכטפיו כדרגות גנאל, וברקע הקשת בענן ושלל צבעיה, מוקרנים בשידור ישיר אל העולם החדש, על פני המסר המרכזי.

נת – ענף עץ הזית בידנו, העולם החדש מפzie ובא. הקשת בען היא למו כתפילה (מוסיקה 17)
אל היום נישקת וועלה/ את יופיה עוטפת תהילה/ סוד ומהילה לה/ זהה וזהו רוח שללה/ אלה
המשאלת/ ממזוזה חקשת לה עולה/ וכל מלא – תפילה.

היונה מרוחפת בבהלה אל שולחן הבקרה. ען הבקרה ריק מעובדי.

היונה - אין כאן מלאך, מלאך אחד לרפואה. הוא אוחז בענף עץ זית (אל המסר) היי! זה אמרו היה
להיות התפקיד שלו, גונב קרדיטים שכמו. מה? אתה חושב שבקלות צאת תמחוק אותו מדפי
ההיסטוריה? לא, לא אתנו!

היונה פורשת כנפייה וממריאה בבהלה אל עבר סיון התיבה.

תמונה 14 – וגר זאב עם כבש

חצר ביקחת נח – יומן

נח עומד על סיפון התיבתא אשר עגנה במקום בו הוקמה. האדמה עדין לחה, ועז הזרית נתוע במקומו, כאז, כתמיד. היחיד שנותר מן החצר והביקתה.

נַמ – (מוסיקה 17) **אָנִי קוֹרֵא אֶלְיך בַּיּוֹם / נַפְשִׁי יוֹצָאת אֶלְיך בְּלִילּוֹת / מְפֻלִּיג עַל פְּנֵי עֲשָׂרוֹת צְלִילִים /**
וְתַר אַחֲר הַמְּנֻגִּינָת / אָוֹתָך בָּם לְדִרְשִׁים / שִׁיר הַשִּׁירִים / אָוֹתָהָן גַּם נִיסִים / אָוֹתָך בָּם לְהַקְסִים /
אָרֶץ שֶׁל זְבַת חָלֵב וְדִבְשָׁ / נְבָרָת אֶל תָּזֵק עֲולָם חָדֶש.

היוֹנה קוֹטֶפֶת בְּחוֹפֶזה עַנְפֵעַ מֵעַז הַזִּית הַנִּיצָב בְּחַצֵּר נָח, נוֹחַתָּה עַל מַעֲקָה הַסִּפְוָן. הַעַנְפֵעַ בָּמָקוֹרָה.

הַיוֹנָה – שְׁלָא תַעַז לְוֹמֵר שְׁמַצְתָּ אָוֹתָו לִפְנֵי! זָרֹק מִיד אֶת מַה שִׁישׁ לְרַבְּ יָד.

נָח מַעַיף אֶת עַנְפֵעַ עַז הַזִּית אֶל הַחַצֵּר.

הַיוֹנָה – (לְגַחְלִילִוֹת) וְחַי, וְחַי, תַקְשִׁיבוּ לֵי טֻבוֹ! אִם אַתָּם רֹצִים בָּאִמָּתָה לְהַמִּשְׁר וְלְחַיּוֹת, אֵז תַשְׁכַּחוּ מִמֶּה
 שְׁרָאִיתֶם, וְאֵף מִילָה לְפִרְרָה וּלְסֹסּוֹ. סֹוד כְּמוֹסֵי! אַזְעָקָת הַתִּיבָה, בְּבָקְשָׁה.

אַזְעָקָת הַתִּיבָה מְחַרְישָׁת אַזְנַיִם. אַט אַט נְחַפְּצִים אֶל הַסִּפְוָן, הַחַיּוֹת וּבְנֵי הָאָדָם. יְוַן נוֹחַת לְצִדְיוֹן הַיוֹנָה.

הַיוֹנָה – (לִיּוֹן) אֶל תְּשַׁאֲלָ, כְּמַעַט שְׁפִיסְפּוֹסִתִּי, אָבְלָ עַכְשִׁיו הַכָּל בָּא עַל מִקְומָו בְּשָׁלוֹם.

יְוַן מַאוֹשָׁר, מַנְסָה לְנַשְׁקָה, עַנְפֵעַ עַז הַזִּית מַעַט מְפֻרְיעַ.

חַמ – (לִיּוֹנוֹ) סְלִיכָה שְׁאַנְחַנוּ מְפֻרְיעִים לְצָמֵד הַיוֹנָים, אָבְלָ... (מִבְחִין בְּקַשְׁת בְּעָנָן) אָוֹהוּ.... הַבְּנָתִי,
 הַקַּשְׁת... אָוֹהוּ... עַנְפֵעַ עַז זִית... (לְנַח) אָבָא, אָבָא, (מוסיקה 2) **אָוֹתָהָן מוֹפְתִים** (מחבק את נָח, צָהָל)
 הָעוֹלָם הַחֲדָשָׁ!

כּוֹלָם מַוחְאָים כָּפָ, שְׁוֹרְקִים וּנוֹהָרִים.

לוֹלה אַוְצָה בִּידָו שְׁלָנָח, נְרָגַשָּׁת.

גִּילָה וַיְפָת, דִּיצָה וְשָׁם, רִינָה וּחַם עַומְדִים מַחְזָבִקִים לְמַול יוֹפִיה שְׁלַקְשָׁת בְּעָנָן. הַחַיּוֹת צְזָגוֹת זָgoֹת
 נַצְמָדִים מַאֲחֹוריָה נְגַשִּׁים.

כוֹלָם – (מוסיקה 17) **אֶל הַיּוֹם הַקַּשְׁת לְהַעֲלָה / אֶת יוֹפִיה עַוטְפָת תְּהִילָה / סֹוד וּמְחִילָה לְהָה / זֹהָר וְהִילָה /**
זֹה זֹהָר שְׁלָה / וְלָה הַמְשָׁאָלָה / מְזֹרֶה נַשְׁקָה, קַשְׁת וְעַלָה / וְכָל כָּולָה – תְּפִילָה.
(מוסיקה 1) וּבְשׁוֹב הַיוֹנָה, וְעַנְפֵעַ עַז הַזִּית...

הַיוֹנָה גָּאה בְּמִשְׁמְתָה, מַדְגָּמָת אֶת דָמוֹתָה, כַּפִּי שְׁתִיחַק בְּהִיסְטוּרִיה הַבִּינְלָאוּמִית לְעֵד.

כוֹלָם – (מוסיקה 1) **הַנּוֹכֵל לְהַקִּים בְּאַמּוֹנָה לְנוּ בֵּית? / אָרֶץ שֶׁל זְבַת חָלֵב וְדִבְשָׁ / בְּעוֹלָם הַחֲדֶש / הַנּוֹכֵל?**

לולה – נח, שם, גילה, מה אתם עומדים ככה, זאת בכלל הפינאלה – ארבעים יום של חזרות, וכשmagיע הרגע כלם חוטפים פחד במה! בקשה, הקטעה הפתוח, אריה, לביאה, נמר, נمراה, צפרדע, צפרדעית, סנאי, סנאית, למקום, צילצול שלישי.

יפת – (מצצלב בפעמוני) צילצול שלישי בקשה לבמה, צילצול אחרון, בקשה כלם לבמה. גנים לשם, רקדים, מוכנים? המסר עולה על העולם החדש (לנch) אבא, בהצלחה!
לולה – שבור רגל, כמו שאומרים.

הgamל – (לנch) מרد (כלום צוחקים)

היונה – (לנch) תודה (מרחפת לצד יונ לעבר מקום בשיר הפתיחה)

נח – (נרגש) "וגר זאב עם כבש" מערכת ראשונה. (מוסיקה 18) **ישוב ירחמננו/ ויכבוש עוזונתינו/ ותשליך חטאננו/ אל מצולות הים/ כי מלאה הארץ דעה/ וכמים למים מכם/ ואותות וניסים/ וימים ולילות ארבעים/ ואرض של זבת חלב ודבש/ בורא הוא לפנינו, עולם חדש.**

מדרגות מוארות פורצות מתוך דופן התיבה אל היבשה.

אורות רצים סובבים את דפנות התיבה.

משתתפי המופע הפתוח, הדורים במלחמות עשוויות של פרחים מיבושים לזכרתמן העולם היישן, המשתלבים בהרמונייה בפריחתו של העולם החדש.

פרפרים מרחפים מעלה. בעלי הכנס מבצעים פעולות, החגיגה בעיצומה.

קולם – (מוסיקה 6) כי בא היום/ כי בא היום/ וגר זאב עם כבש/ ונמר עם גדי ירבץ/ ובינוי של שם בקהלם הערב/ ישוררו לבנות יפת הנאות/ ובבעלי הכנס ישרקו מגיננתם/ למקצב תופיהם של בני חם/ כי בא היום/ כי בא היום/ וממרום צמרות הברושים/ תשמע תפילהם של עורבים ונשרים/ ולכל אדם ניגון משלו/ ולכל חיה שירה משלה/ ומשירת החיים נהפק ניגון למשאללה/ וכל הרשות יזום/ כי נדם גם הנקם/ וכל אדם יהיה לאדם – אדם/ וכל חי חי לה/ והכל עולם/ (מוסיקה 3) **תן לנו היום/ להתר את הספקות/תן לנו שמחה, חרות ואמונה/תן לנו להבות/ משלוש המשאלות/ (מוסיקה 4) להיות, תמיד לחיות/ לשלווש המשאלות/ הפגן כישرون/ ובמקום הראשון/ למעגל החיים/ נהיה לחץ כל התקומות/ להיות, לעד להיות/ (מוסיקה 6) כי בא היום/ כי בא היום/ וגר זאב עם כבש/ ונמר עם גדי ירבץ/ כי בא היום/ כי בא היום.**

תמונה 15 – המחזאה החדש

חצר בקמתה נח – ערבית

כעבור שנה, נח חורט על לוח האבן.

שם מפסל בחימר את דמותו של זמר, להנצחה.

חם ויפת מתקנים את דפנות התיבה, המשמשת כבית בקמתה משפחת נח המורחבת.

גילה ודיצה, מאכילות את תינוקותיהם הצעירים.

רינה זורעת זרעים באדמה.

קוללה של לולה בוקע מן התיבה.

לולה – ארוחת ערבית.

נח – תכף.

לולה – לא תכף, עכשו.

נח – תכף.

לולה – מה תכף? האוכל מתקרר, שם, חם, יפת, רינה, דיצה, גילה, ארוחת ערבית!

כלום נחפזים ונכנסים אל התיבה. נח ממשיך לחרוט, היונה מרוחפת אל עבר החצר. שירת המלאכים אחרת, נצמדים אל סולמות מסגרת הבמה. שירת האקפללה (מוסיקה 1) עוטפת את האולם. היונה נוחתת לצד פיסלו של זמר.

היונה – (לנח) גם אני אזכה פעם לכבוד שכזה? (לאחר זמן) תקראי כבר, אני סקרנית!

נח – זה עוד לפני הגהה.

היונה – בסדר, מה אני מבקרת?

נח – (מקראי) תמונה חמיש עשרה, חצר בקמתה נח – ערבית. כעבור שנה, נח חורט על לוח האבן. שם מפסל בחימר את דמותו של זמר, להנצחה. חם ויפת מתקנים את דפנות התיבה...

היונה מקשיבה בהנהה ובהתרגשות. אף פיסלו של זמר, עוקב אחר המעשה.

נח – גילה ודיצה, מאכילות את תינוקותיהם הצעירים, רינה זורעת זרעים באדמה, כי בדמעה יזרעו וברינה יקצרו...

דמותו המפוסלת של זמר, מגיבה בהפתעה.

זמר – לחרוט?

נֵח וַיֹּוֶנֶה פּוֹרְצִים בָּצְחוֹק.

הַיּוֹנָה – (לזמר) אל דאגה, הכל, הכל כבר חרות!

נֵח – (ممשר להקריא) פרפר מרוחף מעל, משלים את התמונה ההרמוניית. קולו של לולה בוקע מן התיבת...
...תיבת...

לוֹלָה – אrhoת ערב.

הַיּוֹנָה – לא סובלת אותה.

נֵח – (עונה) תכף.

לוֹלָה מאבדת סבלנותה.

לוֹלָה – לא תכף, עכשו...

נֵח – תכף!

לוֹלָה – מה תכף? האוכל מתקרר, שם, חם, יפת, רינה, דיצה, גילה, אrhoת ערב...

נֵח מחייך, מביט אל על, בשלווה והשלמה. חושך.